

இலங்கை வாழ்
தமிழ் மக்களின்
வரலாறும் வாழ்வியலும்

கா. துவபாலன்

இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களின் வரலாறும் வாழ்வியலும்

ஆசிரியர்
கலாபுஷணம் கா.தவபாலன்
பீ.ஏ அரசியல் விஞ்ஞானம்
காமராஜர் பல்கலைக் கழகம்
மதுரை

2016

நூலின் பெயர்

இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்களின் வரலாறும் வாழ்வியலும்

எழுத்துவகை

கட்டுரைகள்

ஆசிரியர்

காசிப்பிள்ளை தவபாலச்சந்திரன்

கணுக்கேணிகிழக்கு

முள்ளியவளை

பதிப்புரிமை

ஆசிரியருக்கு

வெளியீடு

ஜீவநதி, கலைஅகம், அல்வாய்

முதலாம் பதிப்பு: 2016 யூன்

விலை: 250/-

பக்கம்: 70 + xiv

ISBN: 978-955-43867-0-9

சமர்ப்பணம்

பொய் சொல்லக்கூடாது
கோள் சொல்லக்கூடாது
அடுத்தவன் சொத்துக்கு ஆசைப்படக்கூடாது
என்று புத்தி பல சொல்லி எனை வளர்த்திட்ட
எனதருமைத் தந்தைக்கும்,

பத்து மாதம் சுமந்து பெற்றுப்
பாலூட்டித் தாலாட்டிச் சோறூட்டிப்
பருவம் வந்தபின் பள்ளிக்கனுப்பிப்
பக்குவமாய் என்னைப் படிக்க வைத்திட்ட
எனதருமை அன்னைக்கும்,

இந்நூல் சமர்ப்பணம்.

அணிந்துரை

கலாபூஷணம் கா, தவபாலன் இயல்பாகவே கலை இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு கொண்டவர். வன்னி மண்ணில் பிறந்து வளர்ந்தவர். உள்நாட்டு இறைவரித் திணைக்களத்தில் எழுது வினைஞராக இணைந்து வரி உத்தியோகத்தர் சிரேஷ்ட வரி உத்தியோகத்தர் (நிர்வாகம்) வரிமதிப்பாளர் எனப் படிப்படியாக உயர்ந்தவர். உள்நாட்டு இறைவரிச் சேவைச் சங்கத்தின் மத்திய கமிட்டி உறுப்பினராகவும் சங்க செய்தி மடலின் (தமிழ்) வெளியீட்டுப்பொறுப்பாளராகவும் திகழ்ந்துள்ளார். கண்டியில் இவர் கடமையாற்றிய காலத்தில் சத்திய சாயி கலாலயத்தின் அமைப்பாளர்களில் ஒருவராகவும் அதன் மத்திய குழு உறுப்பினராகவும் ஆண்டிறுதிக் கலைவிழா அமைப்பாளர்களில் ஒருவராகவும் ஆண்டு மலர் தொகுப்பாளராகவும் பணியாற்றி யுள்ளார். மதுரை காமராஜர் பல்கலைக் கழகத்தில் அரசியல் விஞ்ஞானத்தை முக்கிய பாடமாகக் கொண்டு பட்டம் பெற்றுள்ளார்.

தமது 15வது வயதிலிருந்து தீவிர வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்தி, வந்துள்ள இவர் காலப்போக்கில் கலை இலக்கியத் துறையில் தன்னை நன்கு வளர்த்துக் கொண்டார். ஞானம் சஞ்சிகையில் வாசகர் கடிதங்களை எழுதியதோடு வீரகேசரி தினக்குரல் பத்திரிகைகளில் அரசியல் கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளார். ஞானம், ஜீவநதி, தாயகஒலி, பூங்காவனம் ஆகிய சஞ்சிகைகளில் கவிதை, சிறுகதை என்பனவற்றை எழுதி

வருகின்றார்.

இலங்கைவாழ் தமிழர்களின் வரலாறும் வாழ்வியலும் எனும் தலைப்பிலான இந்நூல் இலங்கைவாழ் தமிழர்களின் வாழ்வியல் வரலாறு வெவ்வேறு வெளிநாடுகளிலுள்ள அரசியலமைப்புக்கள் ஆகிய மூன்று உபதலைப்புக்களின் கீழ்ப் பல்வேறு கட்டுரைகளைக் கொண்டுள்ளது. முதலாவது பகுதியில் மலையக மக்களைப் பற்றிய விரிவான கட்டுரையொன்று காணப்படுகின்றது. வன்னியின் அரசியல் பண்பாடு பழக்கவழக்கங்கள் கல்வி நீர்வளம் விவசாயம் பொருளாதாரம் வைத்தியத் துறை உட்படப் பல விபரங்கள் இப்பகுதியில் விரவிக் கிடக்கின்றன. யாழ்ப்பாண மக்கள்கிழக்கிலங்கை மக்கள் மன்னார் மாவட்டத் தமிழ் மக்கள் ஆகியோரின் வாழ்வியல் தொடர்பாகவும் கட்டுரைகள் காணப்படுகின்றன.

இரண்டாவது பகுதி 1948 தொடக்கம் இன்றுவரையான தமிழர் தொடர்பான அரசியலின் சுருக்கமாகக் காணப்படுகின்றது. மூன்றாவது பகுதியில் வெவ்வேறு நாடுகளின் சமஷ்டி அரசியலமைப்புக்கள் பற்றி ஆராயப்பட்டுள்ளமை ஒரு முக்கியமான விடயமாகக் காணப்படுகின்றது.

கட்டுரைகள் அனைத்திலும் நூலாசிரியரின் விமர்சனப் பார்வை மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. உதாரணமாக “க.பொ.த சாதாரண தரத்துடன் பாடசாலையில் இருந்து இடைவிலகும் மாணவர்களின் நன்மை கருதி வன்னிப் பிரதேசத்தில் தொழில்நுட்பக் கல்லூரியொன்றை அமைத்துத் தருமாறு மக்கள் நீண்ட காலமாகக் கோரி வந்தபோதிலும் 2002ம் ஆண்டிற் தான் வவுனியாவில் அது நிறுவப்பட்டது” என்கிறார் ஆசிரியர்.

இதே போல முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திலுள்ள முத்தரையன் கட்டுக் குளத்தை அண்டியதாக விவசாயப் பயிற்சி நிறுவனம் அமைக்கப்படவேண்டும் என்ற மக்களின் அபிலாஷை இன்று வரை நிறைவேறவில்லை” என்கிறார் ஆசிரியர்.

இலங்கைவாழ் தமிழர்களின் வரலாறு தொடர்பாகவும்

வாழ்வியல் தொடர்பாகவும் தமிழர் பற்றிய அரசியல் தொடர் பாகவும் தான் சொல்ல விரும்பியதை ஆசிரியர் இந்நூல் மூலம் சொல்கின்றார். குறிப்பாக இந்நூல் மூலம் வன்னியின் வாழ்வியல் பற்றிய நல்ல தரிசனமும் கிடைக்கின்றது. இந்நூலைத் தொடர்ந்து எதிர் காலத்தில் இவரது கவிதைகளும் சிறுகதைகளும் நூல் வடிவம் பெறவேண்டும். இவரது எழுத்து முயற்சிகளுக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

52 சமர்பீல்ட்

பலகொல்ல கென்கல்ல

முன்னாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்

02.05.2016

ஆசிரியர் பேசுகின்றார்

நான் சிறுவனாக இருந்த காலத்தில் எனது தகப்பனாரிடம் மகாபாரதம் இராமாயணம் ஆகிய இரண்டு பெரிய புத்தகங்கள் இருந்தன. அவற்றை என்னைக்கொண்டு வாசிக்கப்பண்ணி அவர் பொருள் கூறி விளக்கம் சொல்வது நீண்ட கால வழக்கமாக இருந்து வந்தது. எனக்கு 14 அல்லது 15 வயது ஆன போது வாசிக்கசாலைக்குச் சென்று வீரகேசரி ஈழநாடு, சுதந்திரன் தேசாபிமானி, தொழிலாளி ஆகிய பத்திரிகைகளை வாசிக்கத் தொடங்கினேன். குமுதம் கல்கி ஆனந்தவிகடன் ஆகிய சஞ்சிகைகளையும் வாசித்தேன். அன்று ஏற்பட்ட வாசிப்புப் பழக்கத்தை இன்றுவரை நான் நிறுத்தவேயில்லை. இந்த வாசிப்புப் பழக்கமே நான் ஒரு எழுத்தாளராக உருவானதற்கு மூலகாரணம் என்று நான் உறுதியாக நம்புகின்றேன்.

நான் முள்ளியவளை வித்தியானந்தாக் கல்லூரியில் கல்வி கற்ற காலத்தில் திரு குமாரசாமி திருமதி குமாரசாமி திரு செல்லத்துரை திருமதி செல்லத்துரை ஆகிய தமிழ் வித்துவான் மாரிடம் தமிழ் கற்றேன். நான் இலக்கணப் பிழை விடாமல் தமிழை எழுத இவர்களே காரணகர்த்தாக்கள் ஆவர். இலங்கைச் சரித்திரத்தைச் சாகித்ய இரத்தினம் கலாநிதி முல்லைமணி அவர்களிடம் கற்றேன். அதன் பின்பு தமிழர்களின் சரித்திரம் தொடர்பாக ஆராய வேண்டுமென்ற ஆவல் எனக்குள் ஏற்பட்டது.

மதுரை காமராஜர் பல்கலைக் கழகத்தில் அரசியல் விஞ்ஞானம் இந்திய சரித்திரம் உளவியல் தமிழிலக்கியம்

ஆங்கிலம் ஆகிய பாடங்களைக் கற்றமையானது நான் எழுத்துத் துறைக்கு வருவதற்குப் பெரிதும் காரணமாக அமைந்தது. 2007 வீரகேசரி வாரவெளியீட்டின் “சமகால அரசியல்” பகுதியில் சமஷ்டி ஆட்சி முறை தொடர்பான எனது ஆய்வுக் கட்டுரையொன்று பிரசுரிக்கப் பட்டதன்மூலம் தான் நான் முதன் முதலாக ஒரு எழுத்தாளர் என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றேன். ஏற்கனவே 2001ம் ஆண்டிலிருந்து ஞானம் இலக்கிய சஞ்சிகையில் “சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்” பகுதிக்கும் “வாசகர் பேசுகிறார்” பகுதிக்கும் ஆக்கங்களை அனுப்பி வந்தேன். 2008ம் ஆண்டில் ஞானம் சஞ்சிகையில் கவிதை சிறுகதை என்பனவற்றை எழுதத் தொடங்கிய பின் நானொரு இலக்கியவாதியாகவும் அறியப் பட்டேன். கலாபூஷணம் அ.இராமன் அவர்களின் மூலம் தினக்குரல் பிரதம ஆசிரியர் திரு வீ.தனபாலசிங்கம் ஞாயிறு தினக்குரல் பொறுப்பாசிரியர் திரு ஆர்.பாரதி ஆகியோருடன் தொடர்பு ஏற்பட்டது. பின்னர் மேற்படி பத்திரிகைகளிலும் எனது கட்டுரைகள் நிறையப் பிரசுரமாயின. ஞானம், ஜீவநதி, தாயக ஒலி, பூங்காவனம் ஆகிய சஞ்சிகைகளில் எனது கவிதைகளும் சிறுகதைகளும் தொடர்ந்து பிரசுரமாகிவருகின்றன.

எனது ஆக்கங்களை ஏற்றுப் பிரசுரித்த தினக்குரல் ஞாயிறு தினக்குரல் வீரகேசரி (திரு தேவராஜ்) ஆசிரியர்களுக்கும் ஞானம் ஜீவநதி தாயகஒலி பூங்காவனம் ஆகிய சஞ்சிகைகளின் பிரதம ஆசிரியர்களுக்கும் நன்றிகளைக் கூறிக்கொள்ளும் அதே நேரம் இலக்கியம் தொடர்பாகவும் புத்தக வெளியீடு தொடர்பாகவும் அவ்வப்போது என்னுடன் கலந்துரையாடல்களை மேற்கொண்டு ஆலோசனைகளையும் கூறிய எழுத்தாளர்களாகிய திருவாளர்கள் வேலமுதன் கலாபூஷணம் வதிரி.சீ.ரவீந்திரன் கலாபூஷணம் இரா.அ.இராமன் ஆகியோருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளைக் கூறிக்கொள்கின்றேன்.

இதுவே நான் எழுதிய முதலாவது நூல் ஆகும். இலங்கையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் தமிழர்களின் இன விவகாரங்கள் தொடர்பான பூரணத்துவம் வாய்ந்த ஆவணமே

இது என்று நான் கூற வரவில்லை. பல விடயங்களை மிகச் சுருக்கமாகவே கூறியுள்ளேன். இதை ஒரு ஆரம்ப முயற்சியாகக் கருதி வேறும் பல நூல்களை எழுதவேண்டிய தேவை இருக்கின்றது. உதாரணமாக முல்லைத்தீவு வவுனியா மாவட்டங்களைப்பற்றிய அதிகமான தகவல்களை நான் இந்நூலிற் தந்துள்ளதுபோல மன்னார் கிளிநொச்சி மாவட்டங்கள் பற்றியும் ஏனைய பின்தங்கிய மாவட்டங்கள்பற்றியும் தொன்மையான தகவல்களையும் அம்மண்ணில் செய்யப்படவேண்டியுள்ள அபிவிருத்திகளையும்பற்றி அம்மண்ணின்மைந்தர்களே எழுதினால் அதுமிகவும் நல்ல முயற்சியாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை. எமது மனக்குறைகள் தேவைகள் பற்றி நாம்தானே எடுத்துக் கூறவேண்டும்.

வாசக அன்பர்கள் இந்நூல் தொடர்பான தமது கருத்துக்களை அறியத் தந்தால் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைவேன்.

அறிமுக உரை

முள்ளியவளை வித்தியானந்தாக்கல்லூரி முகிழ்ந்தெடுத்த எழுத்தாளர்களில் கலாபூஷணம் கா.தவபாலன் அவர்களும் ஒருவராவார். தண்ணீரூற்று சைவப்பாடசாலை, முள்ளியவளை வித்தியானந்தாக்கல்லூரி யாழ்ப்பாணம் தொழில்நுட்பக்கல்லூரி கொழும்பு தொழில் நுட்பக் கல்லூரி ஆகியவற்றின் பழைய மாணவரான இவர் மதுரை காமராஜர் பல்கலைக் கழகத்தின் அரசியல் விஞ்ஞானப்பட்டதாரியுமாவார்.

இளைப்பாறிய வரிமதிப்பாளரும் இலக்கியவாதியுமான இவர் வன்னித் தமிழ் மக்களின் போர்க்கால அவலங்கள் பெண்கள் சிறுவர்களின் சமகாலப் பிரச்சனைகள் மலையக மக்களின் பிரச்சனைகள் ஆகியவை தொடர்பாக ஞாயிறு தினக்குரலில் அரசியல் களரி பகுதியில் பல கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார்.

இவர் எழுதியுள்ள இந்நூலில் மூன்று பகுதிகள் உள்ளடங்கியுள்ளன. முதலாவது பகுதி இலங்கைவாழ் தமிழர்களின் வாழ்வியல் யதார்த்தங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழும் இரண்டாவது பகுதி இலங்கைவாழ் தமிழர்கள் தொடர்பான அரசியல் நிகழ்வுகளின் சுருக்கம் என்ற தலைப்பின் கீழும் மூன்றாவது பகுதி முக்கிய நாடுகளின் அரசியல் அமைப்புக்கள் என்ற தலைப்பின் கீழும் எழுதப்பட்டிருப்பதைச் சிறப்பம்சமாகக் காண்கின்றேன்.

முதலாம் பகுதியில் இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்களின் தனித்துவங்கள் வாழ்வியல் நற்பண்புகள் விசேடமாக மலையக மக்கள் இலங்கையில் குடியேறிய காலத்தில் பட்ட கஷ்டங்கள்

தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. வன்னிப் பிரதேசம் பின்தங்கிய பிரதேசமாக இருப்பதற்குரிய காரணங்கள் தெளிவாக விளக்கப் பட்டுள்ளன. இரண்டாம் பகுதியில் இலங்கையின் வரலாறு பற்றியும் இனப்பிரச்சனை பற்றியும் சுருக்கமாகக் கூறப் பட்டுள்ளது. மூன்றாம் பகுதியில் பல்வேறு நாடுகளிலுள்ள சமஷ்டி ஆட்சிமுறைகள் பற்றி விளக்கமாக ஆராயப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு வெவ்வேறு நாடுகளிலுள்ள ஆட்சிமுறைகள் பற்றி ஆராய்ந்திருப்பதன் முக்கியமான நன்மை என்னவென்றால் 68வருடங்களுக்கு மேலாக இலங்கை மக்கள் தமக்குரிய அரசியல் தீர்வு பற்றிய ஒரு உடன்பாட்டுக்கு வர முடியாமல் இருக்கின்றார்கள் ஆகவே வெளிநாட்டு அரசியல் முறைமைகளைப் பார்க்கும் போது நிச்சயமாக எமக்குரிய தீர்வு பற்றி ஒரு தெளிவு ஏற்பட இட முண்டு.

இந்நூல் வெற்றிகரமான ஒரு நூலாக அமைய வாழ்த்தும் அதே நேரம் கலாபூஷணம் கா.தவபாலன் அவர்கள் எதிர் காலத்தில் பல இலக்கிய நூல்களையும் வெளியிட வேண்டுமென்று வாழ்த்தி விடைபெறுகின்றேன்.

மு.கிருஷ்ணபிள்ளை

உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

வலயக் கல்விப் பணிமனை

கம்பளை.

05.05.2016.

வாழ்த்துரை

உள்நாட்டு இறைவரித் திணைக்களத்தில் வரிமதிப்பாளராகக் கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றவரான கலாபூஷணம் கா.தவபாலன் அவர்கள் சத்திய சாயி கலாலயம் என்ற அமைப்பை நான் 2000ம் ஆண்டில் கண்டியில் தோற்றுவித்தபோது அதன் அமைப்பாளர் களில் ஒருவராக முன்னின்று செயற்பட்டவராவார். பின்னர் அதன் செயற்குழு உறுப்பினராகவும் பத்திரிகைத் தொடர்பாளராகவும் செயற்பட்டதோடு மேற்படி அமைப்பின் பேரால் ஆண்டிறுதிக் கலை விழாக்களை நடத்தவும் முன்னின்று உழைத்தார். கலாஞ்சலி என்ற பெயரிலான ஆண்டு மலரின் தொகுப்பாளராகக் கடமை புரிந்தார். 2000ம் ஆண்டிலிருந்து 2010ம் ஆண்டுவரை எமது சத்திய சாயி கலாலயம் ஊடாகக் கண்டியில் கலைவளர்க்க அரும்பாடுபட்டார்.

இவர் இலக்கிய சேவையிலும் தீவிரமாக ஈடுபட்டு 2015ம் ஆண்டில் இலக்கியத்துக்கான கலாபூஷண விருதையும் பெற்றது பற்றி எனது வாழ்த்துக்களை இவ்விடத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். இவர் எழுதிய சிறுகதை கவிதைகளை ஞானம் ஜீவநதி ஆகிய சஞ்சிகைகளில் வாசித்துள்ளேன். தமிழ் மக்களின் அவலங்கள் தீரப்பெற்று இந்நாட்டில் சுதந்திரம் சமத்துவம் சகோதரத் துவம் மலரவேண்டும் என்ற கருப்பொருளின் அடிப்படையில் இவரது கட்டுரை கவிதை சிறுகதை என்பன அமைந்துள்ளதை அவதானித்துள்ளேன். இவர் மேலும் பல நூல்களை எழுதி வெளியிட வேண்டுமென்று வாழ்த்துகின்றேன்.

நீலகிரி உமா நீதரன்

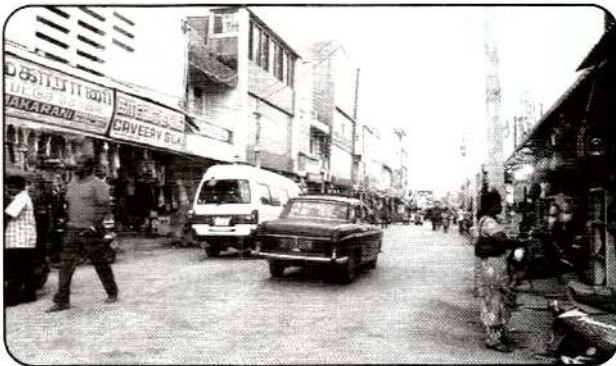
இயக்குநர் கண்டி, சத்திய சாயி கலாலயம்

25.05.2016.

பகுதி 1

கீலங்கை வாழ் சமூகங்கள் வாழ்வியல்

1. யாழ்ப்பாண மாவட்டம்
2. மலையகம்
3. கிழக்கு மாகாணம்
4. வன்னியும் கிளிநொச்சியும்
5. வன்னியின் பொருளாதாரம்
6. வன்னியின் சமய நம்பிக்கைகள்
7. வன்னியிற் கிராமிய வழிபாட்டு முறைகள்
8. வன்னிப் பிரதேசக் கல்விநிலை
9. வன்னிப் பிரதேசத்தின் நீர்வளம்
10. வைத்திய வசதிகளும் வசதியீனங்களும்
11. மன்னார் மாவட்டம்

யாழ்ப்பாண நகரம்

யாழ்ப்பாண மாவட்டம்

ஆதிகாலத்தில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் குடியேறிய மக்கள் பெரும்பாலும் தமிழகத்தின் தொண்டைநாட்டில் இருந்து வந்தவர்கள் என்று நம்பப்படுகின்றது. “தொண்டைநாடு சான்றோருடைத்து” என்கிறார் ஓளவையார். போத்துக்கீசரும் ஓல்லாந்தரும் குடாநாட்டை ஆட்சி செய்த 200 வருடங்களும் சைவமக்களைத் தமது சமயத்தில் சேருமாறு கூறித் துன்புறுத்தி வந்தார்கள். சைவ சமய ஏடுகளையும் கோவில்களையும் எரித்து அழித்தார்கள். கணிசமான சைவ மக்களைத் தமது சமயத்துக்கு மாற்றுவதில் வெற்றியும் பெற்றார்கள்.

அக்காலத்தில் ஊருக்குள் போதிய வண்டில் மாடுகள் இருந்தன. மாட்டு வண்டிதான் ஏழைமக்களின் வாகனமாகும். அரசு உயர் அதிகாரிகள் பல்லக்கில் வைத்துக் காவப்பட்டார்கள். படைவீரர்கள் குதிரையில் அமர்ந்து பயணம் செய்தார்கள்.

ஆதிகால மக்களுக்கு உணவு உடை நீர் வீடு மாடு விளைநிலம் கோயில் ஆசிரியர் ஆகிய அடிப்படைத் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டால் போதும் என்ற மனநிலை இருந்தது. அந்நியர் எமது மக்களுக்கு அந்நிய நாட்டுக் குடிவகைகளைக் குடிக்கப் பழக்கிப் படாடோப வாழ்க்கையையும் பழக்கி விட்டார்கள். முற்காலத்தில் பிள்ளைகள் திருமணமான பின்பும் பெற்றோரைக் கண் போல் பாதுகாத்தார்கள். இக்காலம் போல் வயோதிபர் இல்லங்களுக்கு அனுப்பவில்லை.

பிள்ளைகள் 16 வயதுவரை படிக்க அனுமதிக்கப்

பட்டார்கள். அதன் பின் ஆண்கள் வயல் அல்லது தோட்ட வேலைகள் செய்ய பயிற்றுவிக்கப்பட்டார்கள். பெண் பிள்ளைகளை வீட்டுக்குச் சமை என்று கூறி 16 வயதிலேயே திருமணம் செய்து கொடுத்து விடுவார்கள். 18வயது வரும்போது திருமணப் பதிவு செய்துகொள்வார்கள். சீதனத்துக்கு ஆசைப்பட்டு இன சனத்தையும் சொந்த ஊரையும் பிரிந்து செல்லும் வழக்கம் அக்காலத்தில் இருக்கவில்லை.

ஒல்லாந்தரைத் துரத்திவிட்டு ஆங்கிலேயர் குடா நாட்டைக் கைப்பற்றியபின் நன்மையான பலமாற்றங்கள் ஏற்பட்டதாகக் கருதப்படுகின்றது. சண்டிக்குளி பெண்கள் பாடசாலை வட்டுக் கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வேம்படி மகளிர் கல்லூரி சென் ஜோன்ஸ் கல்லூரி என்பன முன்னணிப் பாடசாலைகளாக உருவாக்கப்பட்டன.

சென் ஜோன்ஸ் கல்லூரி யாழ்ப்பாணம்

இவற்றில் படித்த தமிழர்களும் அவர்களின் பரம்பரை யினரும் இன்றும் சமூகத்தில் உயர்ந்த அந்தஸ்துடன் வாழ்வதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. தமிழையும் சைவத்தையும் வளர்க்க ஆறுமுகநாவலர் போன்றவர்கள் அரும்பாடு பட்டார்கள். அட்வக்கேற் நாகலிங்கம் என்பவரால்தான் இந்துக்கல்லூரி நிறுவப் பட்டது. வே.சங்கரப்பிள்ளை என்பவரால் மானிப்பாய்

இந்துக்கல்லூரி நிறுவப்பட்டது. நல்லூர் சன்னதி மாவிட்டபுரம் ஆகிய ஊர்களில் உள்ள முருகன் கோவில்கள் மிகவும் பிரசித்தமானவை.

நல்லூர் முருகன் கோவில்

மட்டுவில் பன்றித் தலைச்சி அம்மன் கோவில், நயினாதீவு நாகபூஷணி அம்மன் கோவில், கீரிமலை நகுலேஸ்வரர் கோவில் என்பனவும் பிரசித்தி பெற்ற கோவில்களாகும். பிரிட்டிஷ் அரசுக்கு விசுவாசமாக உழைத்த பலருக்கு முதலியார் பட்டம் வழங்கப்பட்டது. தம்பாபிள்ளை முதலியார் சபாரத்தின முதலியார் நாகநாத முதலியார் சரவணமுத்து முதலியார் சண்முகநாத முதலியார் இராசவாயில் முதலியார் போன்றோர் முதலியார் பட்டம் பெற்ற சிலராவர். முதலியார் பரம்பரையில் வந்தோர் இன்றும் உயர் அந்தஸ்து உள்ளோராகக் கணிக்கப்படுகின்றார்கள்.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் கல்வி கேள்விகளில் நன்கு முன்னேறியிருந்த யாழ்ப்பாணமக்கள் 1972ல் கொண்டு வரப்பட்ட பல்கலைக்கழக அனுமதிகளுக்கான தரப்படுத்தல் சட்டத்தால் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டார்கள்.

க.பொ.த உயர்தரப் பரீட்சையில் திறமையாகச் சித்தியடைந்த ஆயிரக் கணக்கான மாணவர்கள் பல்கலைக் கழகத்துக்கு உள்வாங்கப் படவில்லை இதனால் இளைஞர்களிடையே அமைதி காதவபாலன்

யின்மை தோன்றியது. இனப்பிரச்சனையின் ஒரு அங்கமாக பல்கலைக்கழகப் பிரச்சனையும் சேர்ந்து கொண்டது. எழுபது களில் தமிழரசுக் கட்சி திருகோணமலையில் தமிழருக்கென்று தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகமொன்று அமைக்கப்படவேண்டுமென்று வலியுறுத்தி வந்தது. தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சியோ யாழ்ப்பாணத்தில் இந்துப் பல்கலைக் கழகம் அமைக்க வேண்டுமென்று குரலெழுப்பியது. அப்போது பதவியிலிருந்த திருமதி சிறிமா அவர்களின் அரசாங்கம் திருநெல்வேலி பரமேஸ்வராக் கல்லூரியின் கட்டிடங்களைச் சவீகரித்து யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழகத்தை உருவாக்கியது.

யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழகம்

தமிழரசுக் கட்சியும் தமிழ்க் காங்கிரசும் இணைந்து தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியை உருவாக்கினார்கள். “சமஷ்டி அரசியல் முறைமையை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் தமிழர்கள் தமது தலை விதியைத்தாமே தீர்மானித்துக் கொள்ளவேண்டியவரும்” என்று புதிய கூட்டணி பிரகடனம் செய்தது. இதே கொள்கைகளை முன் வைத்து 1977 பொதுத் தேர்தலில் போட்டியிட்டு தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி வெற்றி பெற்றது. காலம் தன்பாட்டில் போய்க் கொண்டிருந்தது.

இளைஞர்கள் தலைவர்கள்மீது நம்பிக்கை இழந்து

ஆயுதங்களைக் கையிலெடுக்கத் தொடங்கினார்கள். சுமார் பத்து வருடங்களாக ஆட்சி புரிந்த ஜனாதிபதி ஜே.ஆர் அவர்கள் இனப் பிரச்சனைக்குத்தீர்வாக மாகாணசபைகள்ஆட்சி முறையை1987ல் கொண்டு வந்தார் 1988ல் திரு ஜே.ஆர் அரசியலில் இருந்து ஓய்வு பெற்று திரு பிரேமதாசவைக் களத்தில் நிறுத்தினார். நடைபெற்ற தேர்தலில் திரு பிரேமதாச வெற்றி பெற்று ஜனாதிபதியானார். இவர் இந்திய அமைதிப் படைகளை நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றினார். சில காலம் சென்ற பின்னர் இலங்கைப் படைகளுக்கும் புலிகளுக்குமிடையே மீண்டும் யுத்தம் வெடித்தது. 1990ம் ஆண்டில் புலிகள் வடமாகாணத்திலிருந்து முஸ்லீம்களை வெளியேற்றினார்கள். 1994ம் ஆண்டில் திருமதி சந்திரிகா குமார துங்க ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்று 1995ல் யுத்தத்தைத் தீவிரப் படுத்தினார். 1995 இறுதிப் பகுதியில் குடாநாடு முழுவதையும் ஆயுதப் படைகள் தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டு வந்தார்கள்.

மலையகம்

இலங்கையையும் இந்தியாவையும் ஆக்கிரமித்து ஆண்டு கொண்டிருந்த பிரிட்டிஷ்காரர்கள் தமிழகத்திலிருந்து லட்சக் கணக்கான தமிழ்த் தொழிலாளர்களைக் கொண்டு வந்து இலங்கையின் மலைப் பிரதேசங்களில் பெருந்தோட்டப் பயிர்களை வளர்க்கத் தீர்மானித்தார்கள். அவ்வாறு அவர்களைக் கூட்டி வரும் பொறுப்பு ஏஜன்ற் (கங்காணி) மாரிடம் ஒப்படைக் கப்பட்டது. “இலங்கை ஒரு பொன் விளையும் பூமி. அங்கு சென்றால் நன்றாக உழைத்து விரைவில் பணக்காரர்களாக ஆகிவிடலாம்” என்று ஏஜன்ற்மார் பிரசாரம் செய்து லட்சக் கணக்கான தமிழர்களைத் திரட்டினார்கள். 1820களில் அவர் களைக் கப்பல்களில் ஏற்றிக் கடல் கடந்து மன்னாரில் இறக்கினார்கள். அங்கிருந்து 130 மைல்கள் கால்நடையாகக் காடுகளினூடாக மாதக்கணக்காக நடந்து செல்கையில் ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் பசிக்கொடுமையாலும் பாம்புக்கடி நுளம்புக் கடி காட்டு மிருகங்களின் தாக்குதல் போன்ற காரணங்களாலும் நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்துபோயினர். எஞ்சிய மக்கள் மலை நாட்டைச் சென்றடைந்து காடுகளைவெட்டி எரித்துப் பாதை களும் பாலங்களும் அமைத்துக்கொப்பித் தோட்டங்களை உருவாக்கினார்கள். அதன்பின் படிப்படியாகத் தேயிலை ற்ப்பர் தோட்டங்களையும் உருவாக்கினார்கள். பயிர்கள் வளர்ந்து பயன் கொடுக்கத் தொடங்கிய போது இலங்கை உண்மையிலேயே ஒரு பொன் கொழிக்கும் பூமியாக மாறத் தொடங்கியது. பெரும்

இலாபத்தை ஈட்டிய பிரிட்டிஷ் கம்பனிகள் மாடாக உழைத்து ஓடாகத் தேய்ந்த தொழிலாளர்களுக்கு அற்ப கூலியையே வழங்கினார்கள். ஆண் தொழிலாளர்களை விடக்குறைந்த கூலியே பெண் தொழிலாளிகளுக்கு வழங்கப்பட்டது.

கோ.நடேசய்யர் என்பவர் இந்தியாவில் இருந்து இலங்கைக்கு 1919ம் ஆண்டில் வந்தார். மலைநாட்டில் தமிழ் தொழிலாளர்கள் அடக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருப்பதை அறிந்துகொண்ட நடேசய்யர் ஒரு பொட்டணி வியாபாரி போல வேடம் பூண்டு புடைவை வகையறாக்களைத்தலையில் சுமந்து கொண்டு மலையகத்துக்குள் பிரவேசித்தார். புடைவைகளை விற்று விட்டு மலையகத் தமிழனின் சோகக் கதைகளை நெஞ்சில் சுமந்தபடி வெளியே வந்தார். மகாத்மகாந்தியின் நண்பரான டாக்டர் மணிலாலின் ஆலோசனையைப் பெற்று இலங்கை இந்திய தோட்டத் தொழிலாளர் சம்மேளனம் என்ற பெயரில் தொழிற் சங்கமொன்றை நடேசய்யர் ஆரம்பித்தார். இதுவே இலங்கையில் அமைக்கப்பட்ட முதலாவது தோட்டத் தொழிற் சங்கமாகும். 1947இல் ஏற்பட்ட நடேசய்யரின் மரணம் மலையக மக்களுக்கு ஒரு பேரிடியாக அமைந்தது.

1948ல் இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்தது. ஐ.தே.க பொதுத்தேர்தலில் வென்றது அதே ஆண்டில் இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களின் வாக்குரிமையும் பிரசாஉரிமையும் பறிக்கப்பட்டது. இந்திய வம்சாவழி மக்கள் நாடற்றவர்களென்றும் கள்ளத் தோணிகள் என்றும் இகழ்ந்துரைக்கப்பட்டார்கள். இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் முக்கியமானதும் பலம் மிக்கதுமான தோட்டத் கா.தவபாலன்

தொழிற்சங்கமாக உருவானது. 1964ம் ஆண்டில் பிரதம மந்திரி திருமதி சிறிமா பண்டாரநாயக்க அவர்கள் அப்போது இந்தியப் பிரதமராகப் பதவி வகித்த லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுடன் ஒப்பந்தமொன்றைச் செய்துகொண்டார். இந்த ஒப்பந்தப்படி 525000 இந்தியவம்சாவழி மக்களுக்கு இந்தியக் குடியுரிமையும் ஏனையோருக்கு இலங்கைக் குடியுரிமையும் வழங்க ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. ஒப்பந்தப்படி இந்திய வம்சாவளி மக்கள் ரயில்களில் ஏற்றப்பட்டு மன்னாருக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு அங்கிருந்து கப்பல்கள் மூலம் இந்தியாவுக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டார்கள். நடைபெற்ற சம்பவங்களை நான் நேரில் அவதானித்தேன். உண்மையில் கோட்டை ரயில் நிலையம் ஒரு இழவு வீடு போலவே காணப்பட்டது. மக்கள் கோவென்று கதறியபடியும் ஒப்பாரி வைத்தபடியும் மன்னாரை நோக்கிப் பயணமானதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டவர்கள் போக எஞ்சியோருக்கு இலங்கைப் பிரஜா உரிமை கொடுக்கும் விடயமானது இலகுவானதாக இருக்கவில்லை. விடயம் இழுப்பட்டுக் கொண்டே போனது. ஆயினும் 1977ம் ஆண்டில் இ.தொ.கா தலைவர் அமரர் தொண்டமானுக்கும் ஐ.தே.க அரசாங்கத்துக்குமிடையே ஏற்பட்ட உடன்பாட்டின்படி லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு இலங்கைக் குடியுரிமை வழங்கப்பட்டது. மலையக இளைஞர்களின் கல்வி விடயத்திலும் ஓரளவு கவனம் செலுத்தப்பட்டது. 3000 மலையக இளைஞர்களுக்கு ஆசிரிய நியமனங்கள் வழங்கப்பட்டன. கொட்டகலையில் ஆசிரிய பயிற்சிக்கலாசாலையொன்று நிறுவப்பட்டது.

தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வதிவிடப் பிரச்சனை ஒரு பாரிய பிரச்சனையாகக் காணப்பட்டது. தோட்டக் கம்பனிகளுக்குச் சொந்தமான லயன் காம்பராக்களே இவர்களின் வாசஸ்தலமாகும். அதாவது பத்துப் பிள்ளைகள் பெற்றாலும் ஒரே அறையில் தான் அத்தனை பேரும் வாழ வேண்டும். இத்தனை ஆண்டுகள் கடந்தும் இம்முறையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியவில்லை. அண்மையில் நடந்த பொதுத்தேர்தலில் மலையகக் கட்சி

களுக்கும் ஐ.தே.கட்சிக்குமிடையே ஏற்பட்ட புரிந்துணர்வின் பிரகாரம் தற்போது தோட்டத் தொழிலாளர் களுக்குத் தனித்தனிக் காணிகள் வழங்கும் வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றது.

தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகள் கல்வித் துறையில் பெரிதாக முன்னேறிவிட்டார்களென்று எவ்விதத்திலும் கூறிவிட முடியாது. இதற்கான காரணங்கள் எவையெனப் பார்ப்போம். குடும்பத் தலைவனின் வருமானம் குடும்பத்தை நடத்தப் போதுமானதாக இல்லை. இதன் காரணமாக ஆண்பிள்ளைகள் ஓரளவு வளர்ந்ததும் பெற்றோர் அவர்களை பாடசாலையால் நிறுத்தி தோட்ட வேலைக்கென்று பெயர் பதிவு செய்து விடுகின்றனர். பெண்பிள்ளைகளாயின் கொழும்பிலுள்ள பணக்காரர்களின் வீடுகளில் வேலை செய்யலாம் என்று பெற்றோருக்கு ஆசைகாட்டி அவர்களை புறோக்கர்மாற் கொழும்புக்கு கூட்டிச் சென்று விடுகின்றனர். அனேகமான பெண்கள் வெளிநாடுகளுக்குப் பணிப் பெண்களாகச் செல்கின்றார்கள். இத்தியாதி காரணங்களாலும் முன்னணிப் பாடசாலைகள் இன்மையாலும் மலையகத்தில் கல்வி இன்றும் பின்தங்கிய நிலையிலேயே உள்ளது.

அரசு உத்தியோகம் என்பது வெறும் ஆசிரியர் பதவி மட்டுமல்ல. பொறியியலாளர் டாக்டர் வங்கி மனேஜர் நிர்வாக சேவை உத்தியோகத்தர்கள் விரிவுரையாளர்கள் போன்ற உயர் பதவிகள் மலையக இளைஞர்களுக்கு எட்டாக்கனியாகவே இருக்கின்றது. இலங்கையின் அரசியலமைப்பின்படி அரசு உத்தியோகங்கள் யாவும் திறமை அடிப்படையிலேயே வழங்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு பார்க்கும்போது பட்டணங்களில் அமைந்துள்ள முன்னணிப் பாடசாலைகளிற் படித்து உயர் கல்வியைப் பெற்றோருக்கு உயர் உத்தியோகங்கள் இலகுவில் கிடைக்கும். பின்தங்கியோருக்கு எதுவும் கிடைக்காது என்பது தான் யதார்த்தம்.

பின்தங்கியோருக்கான இடஒதுக்கீடுகளைச் செய்யமுயற்சி எடுக்கவேண்டும். அத்துடன் கல்வி வசதிகளைப் பெருக்கவும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஆணாதிக்கம் குடும்ப வன்முறை சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் மதுப் பாவனை போன்றவற்றுக்கு எதிராகவும் கும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

கிழக்கு மாகாணம்

முற்காலத்தில் அம்பாறை மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. அம்பாறை தனிமாவட்டமாகப் பிரிக்கப்பட்ட பின் அது மூவின மக்களும் இணைந்து வாழும் மாவட்டமாக மாறிவிட்டது. மட்டக்களப்பு மாவட்டம் தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் இணைந்து வாழும் மாவட்டமாகக் காணப்படுகின்றது. மட்டக்களப்பு மக்களின் பிரதான தொழில் விவசாயமும் மீன்பிடியுமாகும். முற்காலத்தில் கிழக்கு மாகாண மக்கள் கல்வியிற் பின்தங்கியிருந்த காரணத்தால் கிழக்கு மாகாண அரசு அலுவலகங்களில் மண்ணின் மைந்தர்கள் அரசு அலுவலர்களாக நியமனம் பெறாத நிலைமை காணப்பட்டது. தற்போது கல்வி நிலை ஓரளவு அபிவிருத்தி அடைந்து காணப்படுவதால் நிலைமையில் பாரிய முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது.

மட்டக்களப்பு நகரம்

முருகவழிபாடு பிள்ளையார் வழிபாடு கண்ணகி வழிபாடு என்பன மட்டக்களப்பில் பிரசித்தி பெற்றுள்ளன.

திருகோணமலை மாவட்டம் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் தெற்கெல்லையில் அமைந்துள்ளது. இணைந்த வடகிழக்கு மாகாணசபை அமைக்கப்பட்ட போது திருகோணமலை அதன் தலைநகரமாக இயங்கியது. வடமாகாணசபையும் கிழக்கு மாகாணசபையும் வெவ்வேறாகப் பிரிக்கப்பட்டபின் தலைநகரம் மட்டக்களப்புக்கு மாற்றப்பட்டது. திருகோணமலை மக்கள் தமது முழுமுதற் கடவுளாகச் சிவபெருமானையே வழிபட்டு வந்தார்களென்பதற்கு கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்து அமைந்திருக்கும் கோணேஸ்வரர் கோவிலே தகுந்த சாட்சி. உகந்தையிலே முருகன் கோவிலும் மட்டக்களப்பிலே மாமாங்கப் பிள்ளையார் கோவி லும் பிரசித்தி பெற்ற கோவில்களாகும். பிற்பட்ட காலங்களில் கிழக்கில் கண்ணகி வழிபாடும் பிரசித்தி பெறத் தொடங்கியது.

கோணேஸ்வரர் கோவில்

மகாவலி கங்கை திருகோணமலை மாவட்டத்துக்கு ஊடாக ஓடிக் கடலை அடைகின்றது. திருகோணமலை மாவட்டத்தில் ஏராளமான குளங்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால் வளமுள்ள மாவட்டமாகத் திகழ்கின்றது. திருகோணமலை

மக்களின் பேச்சுமொழி ஓரளவு யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ப் பேச்சு மொழியை ஒத்ததாக இருக்கின்றது. முல்லைத்தீவு மாவட்டத்துக்கும் திருகோணமலை மாவட்டத்தக்கும் இடையே உள்ள மணலாற்றுப் பிரதேசத்தில்தமிழரும் சிங்களவரும் கலந்து வாழும் நிலைமைகாணப்படுகின்றது. வடக்கையும் கிழக்கையும்பிரிக்கும் கொக்கிளாய் ஆற்றுக்குக் குறுக்காகப்பாலம் அமைப்பது தொடர்பாக நீண்ட காலமாகப்பேசப்பட்டு வருகின்ற போதிலும் இன்று வரை அக்கனவு நனவாகவில்லை.

இயற்கைத்துறைமுகமொன்று திருகோணமலையின் கேந்திர ஸ்தானத்தில் அமைந்துள்ளதால் இப்பிராந்தியம் சர்வதேசக் கவனத்தைப் பெற்றுள்ளது. திருகோணமலையிலும் மட்டக்களப்பிலும் வன்னிமைகள் பலம் பெற்றிருந்தபோதிலும் ஐரோப்பியர் ஆட்சிக் காலத்தில் அவை முற்றாக அழிந்து போய் விட்டன. வன்னி மண்ணில் 1803 ம் ஆண்டுவரை வன்னிமைகள் பலமாக இருந்தன. 1803ல் வெள்ளையர் படைகள் வன்னியர் படைகளைத் தோற்கடித்த இடம் புதுக் குடியிருப்புக்கு அருகிலுள்ள கற்சிலைமடு ஆகும்.

வன்னியும் கிளிநொச்சியும்

தமிழகத்திலிருந்து வந்த வன்னியர்கள் அடங்காப் பற்றில் வாழ்ந்து வந்த பூர்வகுடி மக்களை வென்று பெருநிலப்பரப் பெங்கும் குடியேற்றங்களை அமைத்தார்கள் என்றும் அதன் பின்னரே பெருநிலப் பரப்புக்கு வன்னி என்ற பெயர் ஏற்பட்டது என்றும் ஊடகவியலாளர் அருணா செல்லத்துரை தனது அடங்காப் பற்று என்னும் நூலிற்குறிப்பிட்டுள்ளார்.

புராதன காலத்தில் வன்னிப் பிரதேசத்தில் அதிகமான காடுகள் இருந்தன. மக்கள் காடுகளுக்குச் சென்று தமக்கு வேண்டிய அளவில் தடிகளை வெட்டிக் கொண்டு வந்து வீடுகளைக் கட்டினார்கள். வீட்டின் கூரை பனை ஓலையால் வேயப்பட்டது. சுவர் களிமண்ணால் கட்டப்பட்டது. மா பலா வாழை ஆகியவற்றால் சூழப்பட்ட மண்வீடு எவ்வளவு சுவாத்தியமானது என்பதைச் சொல்லித்தான் தெரியவேண்டுமென்ப தில்லை. விருந்தாளிகள் அமர்ந்து கதைப்பதற்கும் ஏனைய தேவைகளுக்குமாக மால் (ஹால்) அமைக்கப்பட்டது. மாலுக்கு சுவர்கள் அமைக்கப்படுவதில்லை. மாலுக்குள் மரத்தால் செய்த வாங்கு போடப்படடிருக்கும். அதன் நீளம் சுமார் 6 அடி. அகலம் சுமார் 3 அடி.

இரவில் வீட்டுக்குக் காவல் காப்பதுபோல குடும்பத் தலைவன் அல்லது மூத்த மகன் இந்த வாங்கில் பாய் போட்டுப் படுப்பது வழக்கம். சுவர் இல்லாத மாலுக்குள் காற்று அந்த மாதிரி வீசிக்கொண்டிருக்கும்.

அனேகமாக எல்லா வீடுகளிலும் வண்டியும் எருதுகளும் காணப்படும். வண்டி செய்வதற்குத் தச்சர்கள் பற்றாக்குறையாகக் காணப்பட்டகாரணத்தால் மக்கள் யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டுக்குச் சென்று மாதனை என்ற கிராமத்தில் வண்டிகளைக் கொள்வனவு செய்து லொறிகளில் ஏற்றி வன்னிக்குக் கொண்டு வருவது வழக்கமாக இருந்தது. லொறி உரிமையாளர்கள் திரும்பிச் செல்லும் போது நெல் புகையிலை போன்ற உற்பத்திப் பொருட்களையோ அல்லது பூவரசங்குழை மாட்டெரு காவுளாய் ஆடாதோடை போன்ற மூலப்பொருட்களையோ ஏற்றிச் செல்வது வழக்கம். நாம்பன் கன்றுகளைக் கொக்கிளாய் கொக்குத் தொடுவாய் தென்னைமரவடி (தற்போதைய வலிஓயா பிரதேசங்கள்) ஆகிய பிரதேசங்களில் வாங்கி வந்து வண்டி இழுக்கவும் வயல் உழவும் அவற்றைப் பழக்கியெடுப்பார்கள். ஒவ்வொரு வருடமும் சித்திரை வருடப் பிறப்புக்கு அடுத்த நாள் நந்திக் கடற்கரை வெளியில் மாட்டுவண்டிச் சவாரி நடைபெறும். முதலாம் பரிசைப் பெறும் நாம்பன்களுக்குப் பரிசு ஒரு தங்கப் பவுண் ஆகும்.

சவாரியில் கலந்து கொள்ளச் செய்வதற்கென்றே நாம்பன்களை வளர்த்தவர்களும் இருந்தார்கள்.

ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் குறைந்தது 10 பிள்ளைகளாவது இருப்பது விரும்பப்பட்டது.

பிள்ளை பெறாத பெண்களை ஏனைய பெண்கள் மலடி என்று இகழ்ந்துரைப்பது வழக்கம்.

வெள்ளைக்காரனுக்கு விசுவாசமாக உழைத்தவர்களுக்கு முதலியார் உடையார் போன்ற பட்டங்கள் வழங்கப்பட்டன.

இவர் களுடைய பரம்பரையினர் விவசாயத்தையே தொழிலாகக் கொண்டாலும் உடையார் பரம்பரையினர் என்றே அழைக்கப்பட்டார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்தைப் போலவே வன்னியிலும் சாதிமுறை அமைந்திருந்தது.

வயல் தோட்டவேலைகள் நன்றாகச் செய்யத் தெரிந்தோருக்கு எவரும் மாணமாகப் பெண் கொடுப்பார்கள். மது வருந்துவோருக்கும் சந்திகளில் நின்று வம்பளப்போருக்கும் யாரும் பெண் கொடுக்க விரும்புவதில்லை. சீதனம் காசாகக் கொடுக்கும் வழக்கம் இருக்கவில்லை. நகைகள் வயல் நில புலம் தோட்டம் துரவு போன்றவையே சீதனமாகக் கொடுக்கப்பட்டன. மணமகள் மணமகள் கழுத்தில் கட்டும் தாலி உட்பட குறைந்தது 25 பவுண் நகைகள் என்போதும் வீட்டில் இருக்கும். மாரி காலத்தில் வருமானம் எதுவும் இல்லாவிட்டால் மக்கள் நகைகளை அடகு வைத்துத் தமக்குத் தேவையான பணத்தைத் திரட்டிக் கொள்வர். பின்னர் மாசி மாதமளவில் நெல்லை விற்று நகைகளை மீட்டுக் கொள்வர். நெல் விவசாயத்தில் பாரிய இலாபத்தை ஈட்ட முடியாது. ஆனால் சும்மா சமாளித்துக் கொண்டு போகலாம் என்பதையும் கூறிவைப்பது அவசியம்.

வேலைகளைக் கூட்டுறவு முறையில் செய்தார்கள். (அதாவது கூலி கொடுக்காமல் ஒருவருக்கு ஒருவர் உதவும் முறை) நெற்களஞ்சியம் கொம்பறை என அழைக்கப்பட்டது. அனேகமாக எல்லா விவசாயிகளும் மாடுவளர்த்தார்கள். ஆதலால் பால் தயிர் மோர் நெய் போன்ற உணவுகளுக்குப் பஞ்சம் இருக்கவில்லை. 2009ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட பஞ்சம் அரசியல் வாதிகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட செயற்கைப் பஞ்சமாகும்.

வன்னிப் பிரதேசத்தின் வாரூளாதாரம்

வன்னிவாழ் மக்களின் முக்கிய தொழில்கள் விவசாயமும் மீன்பிடியுமாகும். காணியற்றவர்கள் என்று எவரையும் கூறமுடியாது. குளங்களும் ஊற்று நிலங்களும் இருப்பதால் நீர்ப் பிரச்சனையென்று பெரிதாக ஏற்படுவது கிடையாது. ஒரு சிலர் குளத்தின் கரைகளுக்கு மண்போட்டு மூடி வீடுகளைக் கட்டிக் கொள்வது ஒரு சமூக விரோதச் செயலாகக் காணப்படுகின்றது. நெல் உழுந்து பயறு நிலக்கடலை எள் போன்றவற்றையும் மரக்கறி வகைகளையும் பயிரிடும் வழக்கம் இருந்தது. பயன் தரும் மரங்களாகிய பனை தென்னை, மா, பலா போன்றவற்றிலிருந்தும் வருமானம் பெற்றார்கள்.

சிலர் காடுகளுக்குச் சென்று தேன் எடுத்தார்கள். சிலர் மிருகங்களை வேட்டையாடித் தமது தேவைக்கு எடுத்த பின் மிகுதியை விற்றார்கள். காட்டுத்தடிகளை வெட்டிப்பல்வேறு தேவைகளுக்குப் பாவித்தார்கள். தற்காலத்தில்காட்டு மரங்களை வெட்டுவதும் மிருகங்களைவேட்டையாடுவதும் சட்டத்தால் முற்றாகத் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. முற்காலத்தில் மாடுகளால் வயல்களை உழுதார்கள். சூடு அடிக்கவும் மாடுகளையே பயன் படுத்தினார்கள். ஆனால் தற்காலத்தில் எல்லாம் இயந்திர மயமாக மாறி விட்டது. முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் ஆற்று நீரும் பெருங்கடல் நீரும் கலக்கும் கடல்நீரேரிகள் பல உள்ளன.

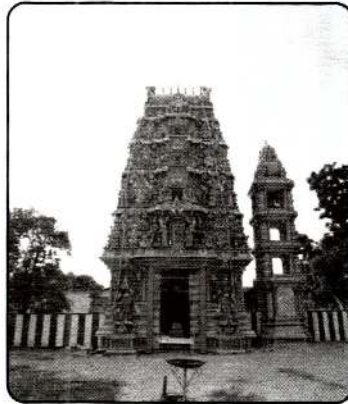
10240 ஏக்கர் பரப்புள்ள நந்திக்கடல் நீரேரி 2560 ஏக்கர் பரப்புள்ள நாயாற்றுக் கடல் நீரேரி 12800 ஏக்கர் பரப்புள்ள

கொக்கிளாய் கடல் நீரேரி என்பனவே அவை ஆகும். இவ்வாறு நல்ல நீரும் உப்பு நீரும் கலக்கும் நீரேரிகளிற்ந்தான் நண்டு இறால் ஆகிய மீனிளங்கள் உற்பத்தியாகின்றன. ஆனால் அந்நியர்கள் அத்துமீறி வந்து முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் தொழில் செய்து மண்ணின் மைந்தர்களின்வயிற்றிலடிப்பதாக்கக் கூறப்படுகின்றது.

வன்னியின் சமய நம்பிக்கைகள்

முன்னொரு காலத்தில் வன்னிச் சிற்றரசின் ஆதிக்கத்தின் கீழிருந்த திருக்கோணேஸ்வரம் சிவாலயத்துக்குத் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் கி.பி 7ம் நூற்றாண்டில் வருகை தந்து பதிகங்கள் பாடியுள்ளார். இதேபோல வன்னியின் மேற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள திருக்கேதீஸ்வரம் சிவாலயத்துக்குச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் கி.பி 9ம் நூற்றாண்டில் விஜயம் செய்து திருப்பதிகங்கள் பாடியுள்ளார். ஓட்டுசட்டான் தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயமும் பிரசித்தி பெற்ற சிவாலயமாகும். இவ்வாறு பார்க்கும் போது ஆதி காலத்தில் வன்னிமக்கள் சிவபெருமானையே முழுமுதற் கடவுளாக வணங்கினர் என்பது புலனாகின்றது.

வற்றாப்பளை கண்ணகி ஆலயம்

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் நந்திக்கடலோரத்தில் வற்றாப்பளை என்னுமிடத்தில் கண்ணகியம்மன் கோவில் அமைந்துள்ளது. இக்கோவிலில் வருடாந்தம் வைகாசி விசாகத்தை அண்டி வரும் திங்கட்கிழமையில் பொங்கல் உற்சவம் நடைபெறும். இலங்கை முழுவதிலும் வாழும் சைவசமயத்தவர்களும் குறிப்பிட்ட அளவில் பௌத்த மக்களும் இவ்வுற்சவத்தில் கலந்துகொண்டு அம்மன் அருள் பெறுவது வழக்கம். பௌத்தர்கள் அம்மனை பத்தினி தெய்யோ என்றும் நாகதம்பிரானை நாகதெய்யோ என்றும் அழைப்பது வழக்கம்.

நாகர்களின் கடவுளாகிய நாகதெய்வத்தை வன்னி மக்களும் வணங்கும் வழக்கம் ஏற்பட்டது. புளியங்குளத்துக்கு மேற்காக புதூர் என்ற கிராமத்தில் நாகதம்பிரான் கோவிலொன்று அமைந்துள்ளது. பரந்தன் முல்லைத்தீவு வீதியில் சற்று உட்புறமாகப் புளியம்பொக்கணை என்ற இடத்திலும் பிரசித்தி பெற்ற நாகதம்பிரான் கோவிலொன்று அமைந்துள்ளது. நாகர்களின் காலத்தில் நாகபொக்கணை என்று ஓர் ஊர் இருந்ததாக அறியப்படுகின்ற போதிலும் தற்போது அப்பெயர் வழக்கிழந்து போய்விட்டது.

அடுத்து முருகன் கோவில்களும் வன்னிப் பிரதேசத்தில் பிரசித்தி பெற்றுள்ளதைக் காண முடிகின்றது. குமாரபுரம் சித்திரவேலாயுத சுவாமிகள் ஆலயம் வன்னிச் சிற்றரசர் காலத்தில் கட்டப்பட்டது. மதம் பிடித்த யானையை அடக்கிய வன்னி வீராங்கனை அந்த யானையைக் கட்டிய புளியமரம் இன்றும் அக்கோவிலுக்கு அண்மையில் நிற்பதைக் காண முடியும். மக்கள் இன்றும் அம்மரத்தை யானை கட்டிய புளியமரம் என்றே அழைக்கின்றனர். முள்ளியவளை புதுக்குடியிருப்பு கிளிநொச்சி வவுனியா ஆகிய இடங்களிலும் பிரசித்தி பெற்ற முருகன் கோவில்கள் இருக்கின்றன.

கணுக்கேணியில் கற்பகப்பிள்ளையார் கோவிலும் தண்ணீரூற்றில் சித்திவிநாயகர் ஆலயமும் பிரசித்தி பெற்ற ஆலயங்களாகும்.

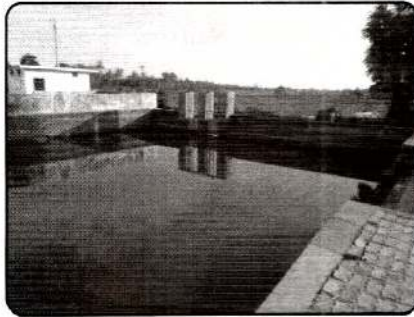

கணுக்கேணி கற்பகப்பிள்ளையார் கோவில்

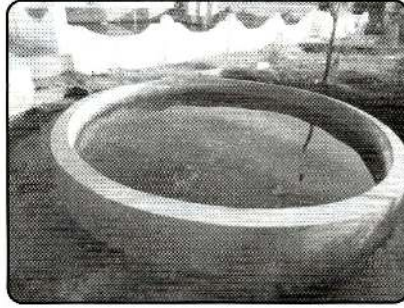

தண்ணீரூற்று ஊற்றங்கரை சித்திவிநாயகர் ஆலயம்

தண்ணீரூற்று பிள்ளையார் ஆலயத்துக்குச் சொந்தமான கேணியும் கிணறும் வற்றாத நீரூற்றுக்களைக் கொண்டவையாகும்.

ஊற்றங்கரை பிள்ளையார் ஆலயக் கேணி

ஊற்றங்கரை பிள்ளையார் ஆலயக் கிணறு

மாழலைக் கிராமத்தில் அமைந்துள்ள விஷ்ணு ஆலயமும் பிரசித்தி பெற்ற ஒன்றாகும்.

மாழலை விஷ்ணு ஆலயம்

நீராவிப்பிட்டி ஹிஜ்ராபுரம் ஆகிய பகுதிகளில் வசிக்கும் முஸ்லிம் மக்களின் தொழுகைக்காக மூன்று பள்ளிவாசல்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தண்ணீரூற்று 4ம்கட்டைச் சந்தி மாழலை முள்ளியவளைப் பகுதிகளில் கிறீஸ்தவ தேவாலயங்கள் அமைந்துள்ளன. மன்னார் மடுப்பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள தேவாலயம் உலகப் பிரசித்தி பெற்றதாகும்.

வன்னியின் கிராமிய வழிபாட்டு முறைகள்

கல்லடிக்குடா என்ற வயலில் கல்லடிப் பிள்ளையார் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. இங்கு கிராமிய வழிபாட்டு முறையே பின்பற்றப்படுகின்றது. விவசாயிகள் தத்தம் நேர்த்திக் கடனின்படி 500 மோதகமோ 1000 மோதகமோ அவித்துப் பிள்ளையாருக்குப் படைத்து ஐம்புராணம் பாடி வழிபட்டபின் சங்கை எடுத்து ஊதுவார்கள். சங்குச் சத்தம் கேட்ட விவசாயிகள் கோவிலை நோக்கி விரைந்து வந்து கால்முகம் கழுவிப் பிள்ளையாரை வழிபட்டு மோதகம் சாப்பட்டு மகிழ்வர். இவ்வாறு பிள்ளையாருக்கு மோதகம் படைக்கும் உற்சவத்தை “நிறைமணி” என்று அழைப்பர். வற்றாப்பளை அம்மன் கோவிலில் ஐயர்மார் செய்யும் பூசைகளுக்குப் புறம்பாக பக்தர்கள் திங்கட் கிழமைகளில் பொங்கல் பொங்கி அம்மனுக்குப் படைத்து ஐம்புராணம் பாடி வணங்கி ஏனைய மக்களோடு சேர்ந்து பொங்கல் பகிர்ந்துண்டு மகிழ்வதும் ஒரு கிராமிய வழிபாட்டு முறையாகக் காணப்படுகின்றது.

வன்னிப்பிரதேசத்தின் கல்விநிலை

கல்வி விடயத்தில் மிக மிகப் பின் தங்கிய பிரதேசம் வன்னிப் பிரதேசமாகும். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர் இப் பிரதேசத்தின் கல்வியை அபிவிருத்தி செய்ய எடுத்த நடவடிக்கை மிகவும் குறைவாகவே இருந்தது. அமைக்கப்பட்ட ஒரு சில பாடசாலைகளிலும் மாணவர்கள் சேர்வது மிகவும் குறைவாகக் காணப்பட்டது. தமது பிள்ளைகளைமதமாற்றம் செய்துவிடுவார்களென்று பயந்தமக்கள் கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகளுக்குப் பிள்ளைகளை அனுப்பவில்லை. 1923ம் ஆண்டில் சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கம் யாழ்ப்பாணத்தில் அமைக்கப்பட்டது. இதனை முன்னின்று அமைத்த இராசரத்தினம் என்ற பெரியார் இந்து போட் இராசரத்தினம் என்று மக்களால் அழைக்கப்பட்டார். மதமாற்றத்தைத் தடுத்து நிறுத்தும் பொருட்டு இந்துபோட் பல சைவப்பாடசாலைகளை நிறுவியது. இவ்வாறு நிறுவப்பட்ட தண்ணீரூற்று சைவப்பாடசாலையிற் தான் இந்நூலின் ஆசிரியர் தனது ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்றுக்கொண்டார்.

இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்த பின் நடைபெற்ற முதலாவது பொதுத் தேர்தலில் கணிதமேதை அமரர் சி. சுந்தரலிங்கம் அவர்கள் வன்னித் தொகுதியில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றார். வன்னியின் கல்விநிலையை அபிவிருத்தி செய்து தருமாறு மக்கள் கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில் முள்ளியவளை வித்தியானந்தாக் கல்லூரி வவுனியா தமிழ் மகா வித்தியாலயம் என்பனவற்றை அமரர் அமைப்பித்தார். க.பொ.த சாதாரண தரம்

வரையே வகுப்புகள் நடைபெற்றன. க.பொ.த உயர்தரம் படிப்பதாயின் யாழ்ப்பாணம் சென்று தான் படிக்கவேண்டும். இது செலவு மிகுந்த விவகாரமாகக் காணப்பட்டது. அனேகமான வன்னி மாணவர்கள் ஒரே வரை படித்துவிட்டுக் கல்விக்கு முழுக்குப் போடும் நிலை நீண்டகாலமாக நிலவி வந்தது. வன்னிப் பிரதேசத்துக்கென்று ஒரு தொழில்நுட்பக் கல்லூரி இருந்திருந்தால் இளைஞர்கள் அதில் சேர்ந்து படித்துப் பயன் பெற்றிருக்கலாம். 2002ம் ஆண்டில் திருமதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க அவர்களின் ஆட்சியிந்தான் முதன்முதலாக வவுனியா நெழுக்குளம் என்ற இடத்தில் தொழில் நுட்பக் கல்லூரியொன்று அமைக்கப்பட்டது. ஒட்டுசுட்டான் என்ற இடத்தில் முத்தரையன்கட்டுக்குளத்தை அண்டியதாக விவசாயப் பயிற்சி நிறுவனமொன்றை அமைத்து இளைஞர்களுக்கு விவசாயப் பயிற்சியை வழங்கியிருக்கலாம் அம்முயற்சி இன்றுவரை கைகூடவில்லை. முல்லைத்தீவில் மீன்பிடிப் பயிற்சிக் கல்லூரியொன்றை நிறுவினால் பொருளாதார ரீதியில் நன்மையான பயன்களைப் பெற முடியும். வேலை வாய்ப்புக்களையும் அதிகரிக்க முடியும்.

வன்னிப் பிரதேசப் பாடசாலைகளில் ஏ.எல். வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்படாமை பற்றி முன்னர் பார்த்தோம். தமது பிள்ளைகள் ஏஎல் படித்துப் பல்கலைக்கழகம் சென்று பட்டங்கள் பெற வேண்டும் அரசு உயர் உத்தியோகங்களைப் பெற வேண்டும் என்ற விழிப்புணர்வு மக்களிடம் வேரூன்றவில்லை. அவ்வாறான அபிலாஷைகளைப் பிள்ளைகளுக்கு ஊட்டி வளர்க்கவுமில்லை. பிள்ளைகள் காலையில் எழுந்ததும் வயலுக்குச் சென்று பட்டியில் பால் கறந்து கொண்டு வந்து தாயின் கையில் கொடுத்த பின்பே பாடசாலைக்குச் செல்ல வேண்டும். பாடசாலை முடிந்து வந்த பின்னர் மளமளவென்று சாப்பிட்டுவிட்டுக் குருவிக்காவலுக்கும் குரங்குக் காவலுக்கும் செல்லவேண்டும். அதாவது வயலில் நெல் விளைந்திருக்கும் நேரம் குருவிகளும் குரங்குகளும் அதைத் தின்று சேதமாக்கும். அவற்றை விரட்டிக் கலைக்கும் வேலையைத்தான் வன்னியில் குருவிக் காவலென்றும் குரங்குக் காவலென்றும்

அழைக்கின்றனர். இந்த வேலைகள் சிறுவருக்குரியன என்பது எழுதா மரபாகும். மேயப் போன மாடு களை ஓட்டி வந்து பட்டியில் அடைக்கவேண்டும். அதன்பின் வீடு செல்லும்போது ஏழெட்டு மணி ஆகிவிடும். ரியூஷன் அல்லது வீட்டில் படித்தல் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. இவ்வாறு தான் வன்னிப் பிரதேசத்தில் ஒரு படிக்காத பரம்பரை உருவானதென்று மிகுந்த பொறுப்புணர்வுடன் கூறி வைக்கின்றேன். எவ்வாறாயினும் 1972ம் ஆண்டுக்குப் பின் வன்னியில் கல்வி வளர்ச்சி ஏற்படத் தொடங்கியது. மாணவர்கள் அதிகம் அதிகமாகப் பல்கலைக்கழகம் சென்று பட்டம் பெறத் தொடங்கினர் யாழ்ப்பாணத்தில் பல்கலைக்கழகம் அமைக்கப்பட்டதும் மாவட்டக் கோட்டா முறை பின்பற்றப்பட்டதும் வன்னி மாணவர்களைப் பொறுத்த வரை ஒரு சாதகமான காரணியாக அமைந்தது எனலாம்.

1995 ம் ஆண்டில் அரசியலில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. குடாநாட்டு மக்கள் இடம் பெயர்ந்து வன்னிக்கு வந்தார்கள். மாணவர்கள் கவனமாகப் படிக்க வேண்டும். ஆசிரியர்கள் கடமையுணர்வுடன் படிப்பிக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் மக்களிடம் விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டது. இன்றைய நிலையில் முள்ளியவளை வித்தியானந்தா கல்லூரி, வவுனியா தமிழ் மகா வித்தியாலயம், புதுக்குடியிருப்புமத்திய மகாவித்தியாலயம், மல்லாவி தமிழ் மகா வித்தியாலயம், ஓட்டுசுட்டான் தமிழ் மகா வித்தியாலயம், முல்லைத்தீவு மகா வித்தியாலயம் மட்டுமல்லாமல் வேறும் பல வன்னிப் பகுதிப் பாடசாலைகளும் முன்னணிப் பாடசாலைகளாக விளங்குவது கண்டு மக்கள் மகிழ்ச்சி அடைகின்றார்கள்.

முள்ளியவளை வித்தியானந்தா கல்லூரி

தண்ணீரூற்று சைவப் பாடசாலை

வன்னிப் பிரதேசத்தின் நீர்வளம்

வன்னிப் பிரதேசமெங்கும் காடுகள் நிறைந்து காணப்பட்ட படியால் நன்றாக மழை பெய்தது. ஆறுகள் பெருக்கெடுத்தோடின. ஆங்காங்கே ஆறுகள் மறிக்கப்பட்டு குளங்கள் அமைக்கப்பட்டன. இவ்வாறு பெருக்கெடுத்தோடும் முக்கியமான ஆறுகள் எவையெனப் பார்ப்போம். கனகராயன் ஆறு நெத்தலி ஆறு தேராவில் ஆறு பாலியாறு குருவிச்சை ஆறு நாயாறு பேராறு வண்ணான் ஆறு பறையனாறு சூரியன் ஆறு சிலுப்பையாறு அருவி ஆறு செட்டிகுளம் ஆறு கல்லாறு நல்லதண்ணியாறு மணலாறு நொச்சி மோட்டை ஆறு அக்கராயன் ஆறு ஆகியவை பெரிய ஆறுகள். இவற்றைத் தவிர நூற்றுக்கணக்கான சிறிய ஆறுகளும் வன்னியை வளம் பெற வைக்கின்றன.

இனி வன்னிப் பிரதேசத்திலுள்ள குளங்கள் எவையெனப் பார்ப்போம். இரணைமடுக்குளம், முத்தரையன்கட்டுக் குளம், கூழாமுறிப்புக் குளம், கணுக்கேணிக் குளம், கட்டுக்கரைக் குளம், நித்தகைக் குளம், வவுனிக் குளம், விஸ்வமடுக் குளம், உடையார் கட்டுக் குளம், கோடாலிக் கல்லுக் குளம், அக்கராயன் குளம், பன்றிக்கெய்த குளம், பாவற்குளம், அலைகல்லுப் போட்ட குளம், றம்பைக்குளம், சமளங்குளம், இராசேந்திரன் குளம், பூவரசங்குளம், மாமடுக்குளம், ஈறல்பெரிய குளம், உலுக்குளம், ஒலுமடுக்குளம், ஆறுமுகத்தான் குளம், புளியங்குளம், மன்னர் குளம், கனகராயன் குளம், தண்ணிமுறிப்புக் குளம், ஆகியவை பெரிய குளங்கள். நூற்றுக் கணக்கான சிறிய குளங்களும் இருக்கின்றன.

காடுகளுக்குள் கைவிடப்பட்ட குளங்களும் உள்ளன. தண்ணி முறிப்புக் குளத்தை அண்டியதாக குருந்தூர் மலை இருக்கின்றது.

மலையுச்சியில் வணக்கஸ்தலங் களின் அழிபாடுகள் காணப்படுவதாகக் கூறப்படுகின்றது. மலையைச் சுற்றிலும் பழைய காலத்தில் பெருந் தொகையான மக்கள் வாழ்ந்தமைக்கான தடயங்கள் காணப்படுகின்றனவாம். இது பற்றி ஆய்வுகள் மேற்கொண்டு தமிழரின் சரித்திரத்தைப் புதுப்பித்து எழுத வேண்டும். ஏனென்றால் தமிழர்களையும் அவர்களின் வரலாறுகளையும் படிப்படியாக அழித்துவிட ஒருசிலர் முயற்சிப்பதானது ஒன்றும் இரகசியமான விடயமல்ல.

கணுக்கேணிக் குளம்

வைத்திய வசதிகளும் வசதியீனங்களும்

முற்காலத்தில் வன்னியில் வாழ்ந்த நாட்டு வைத்தியர்கள் மக்கள் மத்தியில் மிகவும் செல்வாக்குப் பெற்று விளங்கினார்கள். ஐரோப்பியரின் வருகைக்குப் பின்னர் மேல் நாட்டு வைத்திய முறைகள் இங்கு மெல்ல மெல்ல அறிமுகமானது. மக்கள் ஆங்கில வைத்தியத்தின் மீது நம்பிக்கை கொள்ள ஆரம்பித்தமையால் நாட்டு வைத்தியம் படிப்படியாக நலிவடைந்து போயிற்று. யுத்த காலங்களில் மருந்துத் தடை ஏற்படுத்தப்பட்ட போது மக்கள் நோய்க்கு மருந்தின்றி இறக்கத் தொடங்கிய போது தான் மக்களுக்கு நாட்டு வைத்தியர்களின் அருமை புரிந்தது. இருந்தும் நாட்டு வைத்தியம் முற்றாக அழிவதை எவ்விதத்திலும் தடுக்க முடியாமற் போனது. யுத்தம் முடிந்து ஏழு வருடங்கள் ஆகின்றன. ஆயினும் முல்லைத்தீவு கிளிநொச்சி போன்ற பின்தங்கிய மாவட்ட வைத்தியசாலைகளில் வைத்தியவசதிகள் பெரிதாக அபிவிருத்தி செய்யப்படவில்லை. வருத்தம் கடுமையான நோயாளிகள் அனூராதபுரம் அல்லது கண்டி வைத்தியசாலைகளுக்குக் கொண்டு செல்லப்படுவதைக்காணக் கூடியதாக உள்ளது.

முல்லைத்தீவு மாவட்ட வைத்தியசாலை

கிளிநொச்சி மாவட்டம்

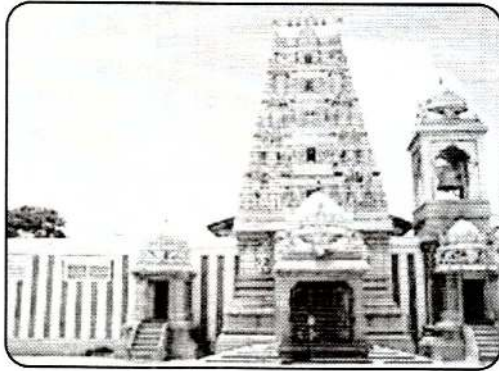
வடமாகாணத்தின் இதயம் போன்றது கிளிநொச்சி மாவட்டமாகும். இம்மாகாணத்தில் அமைந்துள்ள குளங்களில் ஆகப் பெரியது இரணைமடுக் குளமாகும். மாவட்ட மக்களில் மிகப் பெரும்பான்மையினரின் தொழில் விவசாயம் ஆகும். 1995ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டு மக்கள் பெருமளவில் இடம் பெயர்ந்து வந்து கிளிநொச்சியிற் குடியேறியபோது நகரத்தில் சனப் பழுக்கம் மிகவும் அதிகமாகக் காணப்பட்டது.

2009இல் மக்கள் மீண்டும் இடம் பெயர்ந்து முள்ளிவாய்க் காலுக்குச் சென்றார்கள். அங்கு இறுதியுத்தம் நடைபெற்ற காலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் யுத்தத்தில் அகப்பட்டு இறந்துபோனார்கள். எஞ்சியோர் கிளிநொச்சிக்கு திரும்பிச் சென்று மீளக் குடியேறினார்கள். பொலிஸ் நிலையம் கச்சேரி வைத்தியசாலை போன்ற அரசு நிறுவனங்கள் யாவும் புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்டன. விவசாய ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் வடபிரதேசப் பணிமனை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் விவசாயபீடம் பொறியியல் பீடம் என்பன கிளிநொச்சியில் அமைக்கப்பட்டது வரவேற்கத் தக்க விடயமாகும். கிளிநொச்சி மாவட்டம் நிலவளமும் நீர்வளமும் ஒருங்கே அமைந்த மாவட்டமாகையால் யுத்தத்தால் இடம் பெயர்ந்து கொழும்புக்கும் மலையகத்துக்கும் சென்றுவிட்ட மக்களை மீண்டும் அழைத்து வந்து மீள்குடியேற்றம் செய்வது அவசியமாகும். வன்னியைப் பற்றி எழுதிய விடயங்கள் கிளிநொச்சிக்கும் பொருத்தமாக அமைவதால் கிளிநொச்சியைப்பற்றித் தனியாக அதிகம் எழுதவில்லை என்பதை வாசக அன்பர்கள் தயவு செய்து கவனத்திற் கொள்ளவும்.

கா.தவபாலன்

மன்னார் மாவட்டம்

மன்னார் மாவட்டத்தில் மத மாற்றங்கள் ஏற்பட முன்னர் எல்லா மக்களும் சைவ சமயத்தவர்களாகவே இருந்தார்கள். இவர்கள் தமது முழுமுதற் கடவுளாகச் சிவபெருமானையே ஏற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். மன்னாரில் அமைந்துள்ள திருக்கேதீஸ்வரம் தொன்மைச் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். கி.பி 9ம் நூற்றாண்டில் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருக்கேதீஸ்வரம் சிவாலயத்துக்கு விஜயம் செய்து திருப்பதிகங்கள் பாடியுள்ளமையானது இவ்வாலயத்தின் தொன்மைச் சிறப்புக்கு வரலாற்றுச் சான்றாக அமைந்துள்ளது.

திருக்கேதீஸ்வரம் சிவாலயம்

மன்னார் மாவட்டம் உட்பட்ட பெருநிலப் பரப்பு

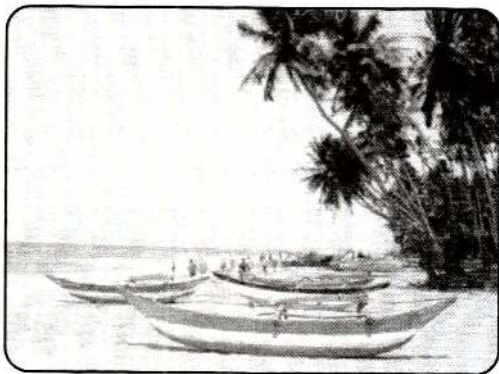
முழுவதிலும் முற்காலத்தில் நாகர்களே ஆதிக்க சாதியினராக வாழ்ந்தார்கள் என்று நம்பப்படுகின்றது. இவர்கள் நாக தெய்வத்தை வழிபட்டார்கள். இவர்களுக்குப் பின் பெரு நிலப் பரப்பில் குடியேறிய வன்னியர்களும் நாகர்களின் நாக வழி பாட்டை ஏற்றுக் கொண்டார்களென்பதற்குப் புதூர் நாகதம் பிரான் கோவில் புளியம் பொக்கணை நாகதம்பிரான் கோவில் மற்றும் வன்னி முழுவதும் அவ்வப்போது கண்டெடுக்கப்படும் நாகசிலைகளும்சான்றாக அமைகின்றன. நாகலிங்கம் நாகராசா நாகரத்தினம் நாகம்மா போன்ற ஆட்பெயர்களும் நாகர் கோவில் நாகதீபம் நாகபொக்கணை போன்ற இடப்பெயர்களும் நாகர்களை ஞாபகமூட்டும் சான்றுகளாக அமைகின்றன.

மன்னாருக்கும் தமிழகத்துக்கும் இடையே அமைந்துள்ள இந்துசமுத்திரம் இலங்கை இந்திய நாடுகளின் பாதுகாப்புக்கு மிகவும் முக்கியமான ஒரு கேந்திர ஸ்தானமாகும். தனது மனைவியாகிய சீதையைச் சிறையிலிருந்து மீட்பதற்காக இலங்கைக்கு வந்த இராமர் தமிழகக் கரைக்கும் மன்னாருக்கு மிடையே பாலமோன்றை அமைத்தார் என்று கம்பராமாயணம் கூறுகின்றது. இப்பாலத்தின் எச்சமானது கடலுக்கடியில் இன்றும் பாதை போல அமைந்து காணப்படுவதாகக் கூறப்படுகின்றது.

ஐரோப்பியரின் ஆட்சிக் காலத்தில் மருத மடு என்ற இடத்தில் அமைக்கப்பட்ட கிறீஸ்தவ தேவாலயம் இன்று உலகப் புகழ் பெற்றதாக மாறியுள்ளது. திருவிழாக் காலங்களில் சிங்கள மக்கள் உட்பட பெருவாரியான மக்கள் இத்தேவாலயத்துக்கு வந்து போவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள கட்டுக்கரைக்குளம் இராட்சத வாவி என்று சிங்கள மக்களால் அழைக்கப்படும் மிகப் பெரிய குளமாகும். மன்னார் மாவட்டத்தைச் செழிப்பாக வைத்திருப்பது கட்டுக் கரைக் குளமே என்றால் மிகையாகாது. மன்னார் மாவட்டம் சைவ கிறீஸ்தவமுஸ்லிம் மக்கள் இணைந்து வாழும் ஒரு மாவட்டமாகக் காணப்படுகின்றது. மன்னார் வவுனியா முல்லைத்தீவு ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களையும் சேர்த்து வன்னித் தேர்தல்

மாவட்டமென அழைக்கின்றார்கள்.

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தைப் போலவே மன்னார் மாவட்டமும் மீன்பிடித் தொழிலுக்குப் பேர் பெற்ற ஒரு மாவட்டமாகும். மீன்பிடியும் விவசாயமும் இம் மாவட்ட மக்களின் முக்கிய தொழில்களாகும்.

பகுதி 2

இலங்கை வாழ் துழுவர் தொட்பான அரசியல் துழுவர்களின் கருக்கம் 1948 தொடக்கம் இன்றுவரை

1. சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஆட்சியைக் கைப்பற்றுதலும் சிங்களம் மட்டும் அரசு கரும மொழியாதலும்
2. டட்லி செல்வா ஒப்பந்தம்
3. 1972 அரசியல் யாப்பும் 1977ல் பொதுத் தேர்தலும்
4. 1978 அரசியல் யாப்பு
5. 1987 இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தமும் மாகாணசபை ஆட்சிமுறையும்
6. திரு விஜயதுங்க ஜனாதிபதியாதல்
7. திருமதி சந்திரிகா குமாரதுங்க அவர்கள் ஜனாதிபதித் தேர்தலில் வெற்றி பெறல்
8. 2005ம் ஆண்டில் திரு மகிந்த ராஜபக்க்ஷ ஜனாதிபதியாகப் பதவி ஏற்றல்
9. 2015ல் தேசிய அரசாங்கம் அமைக்கப்பட்டு திரு மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்கள் ஜனாதிபதியாகவும் திரு றணில் விக்கிரமசிங்க அவர்கள் பிரதம அமைச்சராகவும் பதவி ஏற்றல்

இரணைமடுக்குளம்

சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஆட்சியைக் கைப்பற்றுதலும் சிங்களம் மட்டும் அரசுகளும் மொழியாதலும்

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்கள் ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து நாற்பத்தெட்டாம் ஆண்டில் இலங்கைக்குச் சுதந்திரத்தை வழங்கினார்கள். பொதுத் தேர்தலில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி வெற்றி பெற்றது. அமரர் டி.எஸ்.சேனனாயக்க பிரதம மந்திரியாகப் பதவியேற்றார். அதே ஆண்டில் இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களின் பிரஜா உரிமை பறிக்கப்பட்டதுடன் கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழரையும் சிங்களவரையும் கலந்து வாழச்செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது.

பிற்காலத்தில் மாறி மாறி வந்த எல்லா அரசாங்கங்களும் அம்பாறை, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, முல்லைத்தீவு, வவுனியா, மன்னார், கிளிநொச்சி, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய எல்லாத் தமிழ் மாவட்டங்களிலும் இதே கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கத் தொடங்கின. 1983 கலவரத்தால் பாதிக்கப் பட்ட இந்திய வம்சாவழி மக்கள் சிலர் தமது சுயவிருப்பின்பேரில் வன்னி மாவட்டங்களிற்கு டியேறினார்கள்.

1956ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி வெற்றிபெற்றது. அமரர் எஸ். பிள்யு. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்க பிரதம மந்திரியாகப் பதவி ஏற்றுக் கொண்டார். “சிங்களம் மட்டுமே இந் நாட்டின் ஆட்சிமொழி” என்ற சட்டத்தின் பிதாமகன் இவரேயாவார். இந்தச் சட்டத்துக்கு

எதிராக இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி அஹிம்சை ரீதியாகப் பல்வேறு போராட்டங்களை முன்னெடுத்தது. 1958ம் ஆண்டில் இனக் கலவரத்தின் மூலம் தமிழர் போராட்டங்களுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்கப்பட்டது. இனப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வாக உருவாக்கப்பட்டிருந்த பண்டா செல்வா ஒப்பந்தம் சுக்குநூறாகக் கிழித்தெறியப்பட்டது. பண்டாரநாயக்க சிங்களத் தீவிரவாதிகளால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். சுதந்திரத்துக்குப் பின்னர் இலங்கையில் நடைபெற்ற முதலாவது அரசியல் பயங்கரவாதச் சம்பவம் இதுவே என்று நான் கருதுகின்றேன்.

டட்லி செல்வா ஒப்பந்தம்

1965ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தல் மூலம் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஆட்சிபீடம் ஏறியது. அமரர் டி.எஸ்.சேனனாயக்கவின் மகனாகிய அமரர் டட்லி சேனனாயக்க பிரதம அமைச்சராகப் பதவி ஏற்றுக்கொண்டார். ஐக்கிய தேசியக் கட்சியுடன்தமிழரசுக் கட்சியும், தமிழ்க் காங்கிரசும் இணைந்து தேசிய அரசாங்கமொன்றை அமைத்தார்கள். தமிழரசுக் கட்சியின் சார்பில் அமரர் திருச்செல்வம் அவர்களும், தமிழ்க் காங்கிரசின் சார்பில் அமரர் ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம் அவர்களும் அமைச்சர்களாகப் பதவி ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அமரர் மு.சிவசிதம்பரம் அவர்கள் உதவிச் சபாநாயகராக நியமிக்கப்பட்டார். இனப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வாக மாவட்ட சபைகள் அமைப்பதாக ஒப்பந்தம் எழுதப்பட்டது. இதில் டட்லி, செல்வா ஆகியோர் கையெழுத்திட்டதால் இவ்வொப்பந்தம் “டட்லி செல்வா ஒப்பந்தம்” என்று அழைக்கப்பட்டது. ஆயினும் இவ் ஒப்பந்தத்தை அமுல் செய்ய விடாமல் சிறீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி பல்வேறு போராட்டங்களை முன்னெடுத்தது. “பண்டா செல்வா ஒப்பந்தம்” போலவே டட்லி செல்வா ஒப்பந்தமும் காற்றில் பறக்க விடப்பட்டது. இதன் நேரடி விளைவாகத் தமிழரசுக்கட்சி

அரசாங்கத்துக்கு அளித்த ஆதரவை விலக்கிக் கொண்டது. ஆனால் தமிழ்க் காங்கிரஸ் தொடர்ந்தும் அரசை ஆதரிக்க முடிவு செய்தது. தமிழ்காங்கிரசின் முயற்சியால் முத்தரையன்கட்டுக் குளம் விஸ்வமடுக் குளம் என்பன புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு வன்னித் தமிழ் மக்களும் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மக்களும் அவ்விடங்களில் பெருமளவிற்கு குடியேற்றப்பட்டார்கள். ஓட்டுசுட்டானில் நிறுவப்பட்ட ஓட்டுத் தொழிற்சாலைக்குப் பண்டாரவன்னியன் ஓட்டுத் தொழிற்சாலையென்று பெயர் சூட்டப்பட்டது. 1967-ம் ஆண்டு 200 தமிழ்த்தொழிலாளர்கள் அளவில் அவ்விடத்தில் 5டி யேறினார்கள். யுத்தகாலத்தில் தொழிற்சாலைக்கு மூடுவிழா நடத்தப்பட்டதோடு தொழிலாளர்களும் இடம் பெயர்ந்து வெவ்வேறு இடங்களுக்குச் சென்று விட்டார்கள். இன்றுவரை தொழிற்சாலை மீண்டும் திறக்கப்படவில்லை.

1970 மே மாதம் 27ம் திகதி பொதுத் தேர்தல் நடத்தப்பட்டது. சுதந்திரக் கட்சி, சமசமாஜக்கட்சி, சோவியத் சார்புக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆகிய கட்சிகள் இணைந்து போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றுக் கூட்டரசாங்கமொன்றை அமைத்துக் கொண்டன. 1971ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் மக்கள் விடுதலை முன்னணி என்று அழைக்கப்பட்ட கட்சியானது அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்கக் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டுப் படுதோல்வியடைந்தது. கிளர்ச்சியாளர்கள் 40000 பேர் மரணத்தைத் தழுவிக்கொண்டார்கள் என்று அறிக்கைகள் கூறின. அரசு படைகளின் இழப்புப் பற்றி எதுவும் அறியப்படவில்லை.

1972 அரசியல் யாழ்ப்புறம் 1977 வரையில் தேர்தலும்

முக்கூட்டு முன்னணி அரசாங்கத்துக்குப் பாராளுமன்றத்தில் மூன்றிலிரண்டு பங்கு பெரும்பான்மை இருந்த காரணத்தால் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தை அரசியல் நிர்ணய சபையாக மாற்றி “நவரங்க ஹல” என்று அழைக்கப்பட்ட மண்டபத்தில் கூடி

அரசியலமைப்பை மாற்றும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்கள்.

தமிழரசுக்கட்சி இந்தக் கூட்டங்களிற் பங்குபற்றி சமஷ்டி அரசியலமைப்பொன்றை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு கோரிக்கையொன்றை முன் வைத்தது. கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டதால் தமிழரசுக் கட்சி அரசியல் நிர்ணயசபைக் கூட்டங்களைப் பகிஷ்கரிக்கத் தீர்மானித்தது. ஆயினும் முக்கூட்டு முன்னணியானது தனக்கிருந்த மூன்றிலிரண்டு பெரும்பான்மையைப் பாவித்து தமக்கு வேண்டிய விதத்தில் புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்கிக் கொண்டார்கள். அதுவரை சாதாரண சட்டமாயிருந்த தனிச்சிங்களச் சட்டம் அரசியலமைப்பின் அங்கமாக மாறியது. பௌத்த மத வளர்ச்சியில் அரசு விசேட கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்றும் புதிய அரசியலமைப்பில் கூறப்பட்டது.

1974ம் ஆண்டில் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டையாழ்ப்பாணம் முற்றவெளியில் நடாத்த ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அரசு ஆதரவான சக்திகள் ஏற்பாட்டுக்குமுவில் இணைத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. மாநாடு திட்டமிட்டபடி நடைபெற்றது. எதிர்பாராதவிதமாக மாநாடு குழம்பியது. பலர் மரணமடைந்தார்கள். இன்னும் பலர் சனக் கூட்டத்தில் அகப்பட்டு நிலத்தில் விழுந்து உழக்கப்பட்டுக் காயம் அடைந்தார்கள்.

இறக்குமதிகளைக் கட்டுப்படுத்தி உள் நாட்டு உற்பத்திகளை ஊக்குவிப்பதற்காக முக்கூட்டு முன்னணி அரசாங்கம் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. காலை அல்லது இரவுச் சாப்பாடாக மரவள்ளிக் கிழங்கையும், சம்பலையும் சாப்பிடச் சொன்னார்கள். சீனி இல்லாமல் பனங்கட்டியுடன் தேநீர் குடிக்கச் சொன்னார்கள். ஒரு நாத்தல் பாண் வாங்க ஒரு நாள் முழுவதும் வெயிலில் கியூ வரிசையில் நிற்க வேண்டியேற்பட்டது. அரிசி இறக்குமதியை நிறுத்தியதால் நாடு முழுவதிலும் அரிசிக்குத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. புடைவை இறக்குமதி

களும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. இவ்வாறு பல வழிகளிலும் மக்களின் கழுத்தை இறுக்கிப் பிடித்ததால் மக்கள் விரக்தியின் எல்லைக்கே சென்று விட்டார்கள். மக்களின் விரக்தியை ஐக்கிய தேசியக் கட்சி தனக்குச் சாதகமாகப் பாவித்து அரசுக்கெதிரான பிரசாரங்களை முடுக்கிவிட்டது. 1977ம் ஆண்டில் பொதுத் தேர்தல் நடாத்தப்பட்டது. தாம் ஆட்சிக்கு வந்தால் மக்களுக்கு மூன்று நேரம் வயிறு நிரம்ப உணவு தருவதாகப் பிரசாரம் செய்தார்கள். மக்கள் அமோகமாக வாக்களித்து ஐக்கிய தேசிய கட்சிக்கு ஐந்தில் நான்கு பெரும்பான்மையையும் பெற்றுக் கொடுத்தார்கள்.

இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் வலதுகரமாக விளங்கியது. தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி ஐக்கிய தேசியக் கட்சியை மறைமுகமாக ஆதரித்தது. இவ்வாறு தமிழருக்குச் சாதகமான ஒரு சூழ்நிலை தோன்றிக் கொண்டிருந்த போது வெண்ணை திரண்டு வரும்போது சாடி உடைந்த கதை போல 1977ல் இனக்கலவரம் உருவானது. 1958இல் தமிழரின் போராட்டங்கள் காரணமாகவே இனக்கலவரம் உருவானதாக ஒரு சாரார் கூறிக்கொண்டார்கள்.

ஆனால் 1977 இனக்கலவரம் எவ்வித ஆத்திரமூட்டலும் இன்றியே உருவானது என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கதாகும். இலகுவில் பணம் சம்பாதிக்கவும் அரசியல் காரணங்களுக்காகவும் இனக்கலவரம் ஒருகருவியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதே உண்மையாகும்.

1978 அரசியல் யாப்பு

பாராளுமன்றத்தில் 4/5 பெரும்பான்மைப் பலம் இருந்தமையால் அரசாங்கம் 1978ல் புதிய அரசியலமைப் பொன்றைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியது. இந்த அரசியலமைப்பின்படி ஜனாதிபதியே ஆட்சித்துறைத் தலைவராவார்.

பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மையை நிரூபிக்கக் கூடிய ஒருவருக்கு ஜனாதிபதி தனது தற்றுணிபின் பேரில் பிரதமர் பதவியை வழங்குவார். பிரதமரின் சிபார்சின்படியும் ஜனாதிபதி தனது தற்றுணிபின்பேரிலும் அமைச்சர்களை நியமிப்பார். அமைச்சரவையின் தலைவர் ஜனாதிபதியே ஆவார். நிறைவேற்று அதிகாரம் என்ற பெயரில் ஜனாதிபதிக்கு அளவற்ற அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டன. பாராளுமன்றத் தேர்தல் முடிந்து ஒரு வருடத்தின் பின்பு அவசியம் எனக் கருதப்பட்டால் பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்துவிட்டுப் புதிய தேர்தலை நடத்தும் அதிகாரம் ஜனாதிபதிக்கு வழங்கப்பட்டது. இது ஜனநாயகத்துக்கு முற்றிலும் விரோதமான ஒரு விடயமாகக் கருதப்பட்டது. ஜனாதிபதித் தேர்தலையும் பொதுத் தேர்தலையும் ஒரே நாளில் நடத்தாமல் ஜனாதிபதி பலமாக இருக்கும் நேரத்தில் பாராளு மன்றத் தேர்தலையும், பாராளுமன்றத்தில் ஆளும் கட்சி பலமாக இருக்கும் காலத்திலும் ஜனாதிபதித் தேர்தலையும் நடத்தும் வழக்கத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். இவ்வாறு ஒரே கட்சி 15 வருடங்களுக்கும் மேலாக ஆட்சியை நீடித்துக் கொண்டுபோக முயற்சித்தமையானது ஜனநாயகத்துக்கு விரோதமான ஒரு அம்சமாகப் பார்க்கப்பட்டது.

இலங்கை மக்கள் இலங்கையின் எப்பகுதியிலேனும் வீடு கட்டிக் குடியிருக்க உரிமை உண்டென்று அரசியல் அமைப்பில் எழுதி வைத்தார்கள். இந்த கூரத்தை வாசித்தவர்கள் “ஆகா தமிழ் மக்கள் தமது வியாபாரத்தையும் உத்தியோகத்தையும் நாடு முழுவதிலும் செய்யலாம், இனக்கலவரம் வர விடமாட்டார்கள் போலை” என்று மூக்கின்மேல் விரலை வைத்து ஆச்சரியப்பட்டார்கள். ஆனால் இலங்கை முழுவதிலும் கலப்புக்குடியேற்றங்களை உருவாக்கத்தான் இந்த ஷரத்தை அரசியலமைப்பில் சேர்த்தார்கள் என்ற விடயத்தை மக்கள் மிகத் தெளிவாக ஆனால் தாமதமாக விளங்கிக்கொண்டார்கள் “இனமத வித்தியாசம் பார்க்கப்படக் கூடாது, அரசு நியமனங்கள் திறமை அடிப்படையில் மட்டுமே வழங்கப்பட வேண்டும்” என்று அரசியலமைப்பில் எழுதி வைத்தார்கள். மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கும்போது

இது நல்ல ஒரு ஏற்பாடாகவே தெரிகின்றது. ஆனால் 30 வருடகாலமாக நடைபெற்ற யுத்தத்தால் செல்வத்தை மட்டுமல்ல கல்வியையும் இழந்து மீள் குடியேற்றம் அது இது என்று தினமும் அல்லாடிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்களும் மலையகத் தமிழ் இளைஞர்களும் பின்தங்கிய அதி பின் தங்கிய பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த இளைஞர்களும் அரசு உத்தியோகங்கள் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகின்றார்கள். இலங்கையின் குடித் தொகை விகிதாசாரம் இலங்கைத் தமிழர் 12வீதம் முஸ்லிம்கள் 8வீதம் மலையகத் தமிழர் 5வீதம் ஆக இருக்கையில் அரசு உத்தி யோகத்தர்களைப் பொறுத்தவரை மேற்கண்ட முத்தரப்பாரின் விகிதாசார மொத்தம் 25 ஆகவேனும் இருக்கவேண்டும் அவ்வாறு இருக்கின்றதா என்று மனச்சாட்சியுள்ளவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இலங்கை முழுவதிலும் கல்வியைச் சமமான முறையில் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் அதுவரை இட ஒதுக்கீட்டுக் கொள்கையைத் தற்காலிகமாக அமுல் செய்யவேண்டும். புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்படும் போதாயினும் இக்குறை பாடுகள் சரிசெய்யப்படும் என்று நம்புவோமாக.

1987 இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தமும் மாகாணசபை ஆட்சி முறையும்

1983ம் ஆண்டில் மீண்டும் இனக்கலவர மொன்று அரங்கேற்றப்பட்டது. தமிழ்மக்கள்மீது கொடுமான பயங்கரவாதத் தாக்குதல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. தென்பகுதியில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் வடகிழக்குப் பகுதிகளை நோக்கித் தப்பி யோடினார்கள்.

1987ம் ஆண்டில் இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியும் இலங்கையின் ஜனாதிபதி ஜே.ஆர் ஜெயவர்த்தனாவும் செய்து

கொண்ட ஒப்பந்தம் “இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம்” என்று அழைக்கப்பட்டது. இதன்படி வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் இந்திய அமைதிப் படைகள் நிலைகொள்ளச் செய்யப்பட்டன. நாடு முழுவதிலும் மாகாணசபைகள் அமைக்கப்பட்டன. வடக்கு மாகாணசபையும், கிழக்கு மாகாணசபையும் ஒன்றாக இணைக்கப் பட்டு “வடகிழக்குமாகாணசபை” என்று அழைக்கப்பட்டது. வரதராஜப்பெருமாள் அதன் முதலமைச்சராகத் தெரிவுசெய்யப் பட்டார். இம் மாகாணசபைக்கும் மத்திய அரசாங்கத்துக்கு மிடையே முரண்பாடு தோன்றியதால் ஜனாதிபதி வடகிழக்கு மாகாணசபை யைக்கலைத்துவிட்டார். வடமாகாணமும் கிழக்கு மாகாணமும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டது அரசியலமைப்புக்கு விரோதமானது என்றும் அதைவடக்கு, கிழக்கு என்று இரண்டாகப் பிரிக்க உத்தரவிடவேண்டுமென்றும் மக்கள் விடுதலை முன்னணி உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்கொன்றைத் தாக்கல் செய்தது. வழக்கை விசாரித்த உயர் நீதிமன்றம் வடக்கும், கிழக்கும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டது அரசியலமைப்புக்கு விரோதமானது என்று தீர்ப்பளித்தது. தீர்ப்பின்படி வடக்கும், கிழக்கும் வெவ்வேறாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அதன் பின் கிழக்குமாகாணத்தில் தனியாகத் தேர்தல் நடத்தப்பட்டது. திரு சந்திரகாந்தன் என்பவர் முதலமைச்சராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். அவருடைய ஆட்சிக்காலம் முடிவடைந்த பின் மீண்டும் தேர்தல் நடத்தப்பட்டது. தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு, சிறீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ், சிறீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஆகியன ஆசனங்களைப் பெற்றுக் கொண்ட போதிலும் அறுதிப் பெரும்பான்மை யாருக்கும் கிடைக்கவில்லை. கூட்டரசாங்கம் அமைப்பதற்குத் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு முஸ்லிம் காங்கிரசுக்கு அழைப்பு விடுத்தது. தமிழ் முஸ்லிம் கூட்டரசாங்கம் அமையப்போகிறது என்று அனைவரும் மகிழ்ச்சிடன் காத்திருக்க சுதந்திரக் கட்சியும், முஸ்லிம் காங்கிரசும் சேர்ந்து ஆட்சி அமைத்துவிட்டதாகச் செய்தி வெளியானது. சில காலங்களின் பின்பு 2015ல் நடைபெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தலில் மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்கள் வெற்றி பெற்றபின் அரசியல்

நிலைவரங்களில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு கிழக்கு மாகாண சபை அரசு வீழ்ச்சி அடைந்தது. அதன்பின்பு தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பும், முஸ்லிம் காங்கிரசும் இணைந்து கூட்டரசாங்க மொன்றை நிறுவிக்கொண்டன.

மத்திய அரசின் அதிகாரத்துக்கு உட்பட்ட வகையில் வேறான பொலிஸ் சேவையும், காணிகளைக் கையாளும் உரிமையும் மாகாணசபைகளுக்கு வழங்குமாறு அரசியலமைப்பின் 13வதுதிருத்தம் கூறுகின்றபோதிலும் தமிழ், சிங்கள இனங்களிடையே இது தொடர்பாக புரிந்துணர்வின்மையும், சந்தேகமும் காணப்படுவதால் இந்த அதிகாரங்களை நடைமுறையில் பாவிக்க முடியாத நிலை காணப்படுகின்றது. முத்திரைவரி விற்பனைவரி ஆகியவற்றை அறவிடும் அதிகாரம் மாகாண சபைகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. சட்டத்தில் குறிப்பிட்டபடியும், கிடைக்கும் நிதிக்கு ஏற்றவாறும் அபிவிருத்திவேலைகளைச் செய்யும் அதிகாரம் மாகாண சபைகளுக்கு உண்டு.

திரு விஜயதூங்க ஜனாதிபதியாதல்

1988 டிசம்பர் மாதம் ஜனாதிபதித் தேர்தல் நடைபெற்றது. அதில் அமரர் றணசிங்க பிரேமதாச வெற்றி பெற்று ஜனாதிபதியாகப் பதவியேற்றார். இவர் புலிகளுடன் புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தி, இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தப்படி இலங்கையில் நிலை கொண்டிருந்த இந்தியப் படைகளை நாட்டை விட்டு வெளியேறுமாறு கேட்டுக்கொண்டார். இந்தியா வேறு வழியின்றித் தனது படைகளைப் பகுதி பகுதியாக வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டது.

சிறிது கால இடைவெளியின் பின் இலங்கைப் படைகளுக்கும், புலிகளுக்குமிடையே மோதல்கள் வெடித்தன. 1989ல் மக்கள் விடுதலை முன்னணி மீண்டும் கிளர்ச்சியில் இறங்கியது. அரசு ஆதரவாளர்களும் கிளர்ச்சிக்காரர்களும் வகை தொகையின்றிக் கொன்று குவிக்கப்பட்டார்கள். இவ்வாறு ஏறக்குறைய கா.தவாலன்

60000 பேர் மரணித்ததாக அறிக்கைகள் கூறின. மக்கள் விடுதலை முன்னணித் தலைவராகிய ரோகண விஜேவீரவும் கொல்லப்பட்டார்.

1993 மே மாதம் 1ம் திகதி நடைபெற்ற மே தின ஊர்வலத்தின்போது அதிபர் பிரேமதாச குண்டு வெடிப்பால் கொல்லப்பட்டார். அரசியலமைப்பின் ஏற்பாடுகளுக்கு அமைய அப்போது பிரதமராகப் பதவி வகித்துக்கொண்டிருந்த திரு விஜேதுங்க புதிய ஜனாதிபதியாகப்பதவி ஏற்றுக்கொண்டார். இவர் பெரும்பான்மை யினம் பெரு விருட்சம் போன்றதென்றும் சிறுபான்மை இனங்கள் செடிகொடிகள் போன்றவை என்றும் கூறி பெரும் சர்ச்சையொன்றை விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டார்.

திருமதி சந்திரிகா குமாரதுங்க அவர்கள் ஜனாதிபதித் தேர்தலில் வெற்றி வறல்

இரண்டு முன்னாள் பிரதம அமைச்சர்களின் புதல்வியாகிய திருமதி சந்திரிகா குமாரதுங்க 1994ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று இந் நாட்டின் ஜனாதிபதியாகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார். தமிழ் மக்கள் ஏகோபித்த முறையில் இவருக்கு வாக்களித்த காரணத்தால் அளிக்கப்பட்ட மொத்த வாக்குகளில் 62 சதவீத வாக்குகளை இவர் பெற்றாரென்பது குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய ஒன்றாகும். 1981ம் ஆண்டில் தென்னிலங்கை அரசியல்வாதிகளால் எரிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணம் பொது நூலகத்தை திருமதி சந்திரிகா அவர்கள் புதுப்பித்துக் கட்டுவித்தார்.

இவர் இனப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முயற்சி எடுத்தாராயினும் எதுவும் செய்யமுடியாமற் போனது மட்டுமல்ல வலி காமத்திலிருந்து மக்கள் அகதிகளாக வெளியேற வேண்டியும் ஏற்பட்டது. 30.10.95ம் திகதி இரவோடிவராகக் கால்நடையாக

நடந்த மக்கள் அடுத்த நாள் விடிய கைதடிக்கிராமத்தை சென்றடைந்தார்கள். ஒரு சிலர் வன்னிக்குச் சென்று வாழ முற்பட்டனர். ஏனையோர் சிலகாலத்துக்குப் பின்னர் வலிகாமத்துக்குத் திரும்பிச் சென்றார்கள்.

யாழ்ப்பாணம் பொது நூலகம்

அரசு குடாநாடு முழுவதையும் மக்களுடன் சேர்த்துக் கைப்பற்றிக் கொண்டது ராணுவக் கண்ணோட்டத்தில் பெருவெற்றியாகக் கருதப்பட்டதில் வியப்பேதும் இல்லை.

2005ம் ஆண்டில் திரு மகிந்த ராஜபக்ஷ ஜனாதிபதியாகப் பதவி ஏற்றல்

2004ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற பாராளுமன்ற தேர்தலில் சிறீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஏனைய கூட்டணிக் கட்சிகளையும் சேர்த்துக் கொண்டு பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மையைப்

பெற்றுக் கொண்டது. மகிந்த பிரதம அமைச்சராக ஜனாதிபதி யால் நியமிக்கப்பட்டார். 2005ம் ஆண்டில் திருமகிந்த ராஜபக்ஷ ஜனாதிபதித் தேர்தலிற் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றார். கிழக்கு மாகாணத்தில் மாவிலாறு தொடர்பாக ஏற்பட்ட பிரச்சனையால் யுத்தநிறுத்தம் முறிவடைந்தது. போர் உக்கிரமாக வெடித்தது. அரசு படைகள் கிழக்கு மாகாணம் முழுவதையும் புலிகளிடமிருந்து கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள். புலிகள் பின்வாங்கி வன்னிப் பிரதேசத்துக்குச் சென்று தம்மைப் பலப்படுத்தும் முயற்சிகளில் இறங்கினார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் அதற்கு இடம் வைக்கவில்லை. மன்னார் மாவட்டத்தில் சண்டை வெடித்தது. உயிலங்குளம், துணுக்காய், முழங்காவில் வழியாக அரசு படைகள் கிளிநொச்சியைச் சென்றடைந்தன. பல ஊர்களிலிருந்தும் இடம் பெயர்ந்த மக்கள் புதுக்குடியிருப்பு ஊடாகப் பொக்கணை, மாத்தளன், முள்ளிவாய்க்கால் ஆகிய கிராமங்களைச் சென்றடைந்தனர். நெல் மூடைகள், தளபாடங்கள் கதவுகள் யன்னல்கள் போன்றவற்றை மேலும் காவித்திரியும் இயலுமை மக்களிடம் இல்லாததால் அவற்றைப் புதுக்குடியிருப்பில் விட்டு விட்டே மக்கள் முள்ளிவாய்க்காலுக்குச் சென்றார்கள். அங்கு மக்கள் பட்டினியால் வாடினார்கள்.

தொற்று நோய்கள் எங்கும் பரவின. மக்கள் 24மணி நேரமும் பங்கருக்குள்ளே இருக்க நேரிட்டது. கடுமையான யுத்தம் நடந்து கொண்டிருக்கும் போதே ராணுவம் முடிந்த அளவுக்கு மக்களை மீட்டுச் செட்டிகுளம் முகாமுக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருந்தது.

2009 மே மாதம் 19ம் திகதி யுத்தம் முடிவுக்கு வந்தது. கம்யூனிஸ்ட் நாடுகள், முதலாளித்துவ நாடுகள் உட்பட அனேகமான உலக நாடுகள் இலங்கைக்கு ஆயுதங்களை யும், ஆலோசனைகளையும் வழங்கினார்கள் என்பதை எவ்விதத் திலும் மறுக்க முடியாது. யுத்தத்தின்போது மனித உரிமைகள் மீறப்பட்டனவா? என்ற பிரச்சனை தற்போது சர்வதேசமட்டத்தில் ஆராயப்பட்டு வருகின்றது.

**2015ல் தேசிய அரசாங்கம் அமைக்கப்பட்டு
திரு மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்கள்
ஜனாதிபதியாகவும் திரு றணில் விக்கிரமசிங்க
அவர்கள் பிரதம அமைச்சராகவும் பதவி ஏற்றல்**

2015 தை மாதத்தில் ஜனாதிபதித் தேர்தல் நடாத்தப் பட்டது. திரு மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்கள் வெற்றி பெற்று ஜனாதிபதியாகப்பதவி ஏற்றுக்கொண்டார். ஐக்கிய தேசியக் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு றணில் விக்கிரமசிங்க அவர்கள் பிரதமராக நியமிக்கப்பட்டார். உத்தேச அரசியலமைப்பு மாற்றத்தின் போது தமிழர் பிரச்சனைக்கும் தீர்வு முன்வைக்கப்படும் என்று தமிழர் தரப்பு நம்பிக்கையுடன் காத்திருக்கின்றது.

செட்டிகுளத்தில் தங்கியிருந்த 3லட்சம் அகதிகளில் கணிசமான பகுதியினர் மீள் குடியேற்றம் செய்யப்பட்டு விட்டதாகவும் எஞ்சியோர் படிப்படியாக மீள்குடியேற்றப்பட்டு வருவதாகவும் அரசாங்கம் கூறுகின்றது. கைது செய்யப்பட்டோரில் கணிசமான பகுதியினர் புனர்வாழ்வு அளிக்கப்பட்டு விடுதலை செய்யப்பட்டுள்ளதாகவும் ஏனையோர் தொடர்பாக விசாரணைகள் நடைபெற்று வருவதாகவும் அரசாங்க அறிக்கைகள் கூறுகின்றன.

சிவில் விவகாரங்களில் ராணுவம் தலையிடுவது ஓரளவு நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. மக்களின் காணிகள் மக்களிடமே திருப்பிக் கையளிக்கப்படும் என்று வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. வலி வடக்கிலும் சம்பூரிலும் இவ்வேலைத் திட்டங்கள் ஏற்கனவே ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. வடமாகாணசபை சமஷ்டி அரசியல் முறைமைக்கான முன்வரைபை முன்வைத்துள்ள போதிலும் ஒற்றையாட்சிக்குள்ளேதான் தீர்வுஏற்படுத்தப் படுமென்று அரசு கூறுகின்றது. இளைப்பாறிய படைத்தரப்பினரை மாகாண ஆளுனர்களாக நியமிப்பது நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது.

வடமாகாணசபை கிழக்குமாகாணசபை ஆகியவற்றின்
கா.தவபாலன்

நிர்வாகங்கள் முறைப்படி மக்கள் பிரதிநிதிகளிடம் கையளிக்கப் பட்டுள்ளது. ஆனால் மாகாணசபைகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்கள் போதாதென்பதும் மேலதிக அதிகாரங்கள் தரப்பட வேண்டுமென்பதும் மக்களின் அபிப்பிராயமாக இருக்கின்றது.

பகுதி 3

வெவ்வேறு நாடுகளின் அரசியலமைப்புகளும் ஆட்சி முறைகளும்

1. இந்தியாவின் அரசியலமைப்பும் ஆட்சி முறைகளும்
2. அமெரிக்க நாட்டின் அரசியலமைப்பும் ஆட்சி முறைகளும்
3. முன்னாள் சோவியத் யூனியனின் அரசியலமைப்பும் ஆட்சிமுறைகளும்
4. சுவிட்சர்லாந்து தேசத்தின் அரசியலமைப்பும்ஆட்சிமுறைகளும்

இந்திய பாராளுமன்றம்

இந்திய நாட்டின் அரசியலமைப்பும் ஆட்சி முறைகளும்

இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்து 68 ஆண்டுகள் கடந்துவிட்ட போதிலும் எமக்குப் பொருத்தமான ஆட்சிமுறை எதுவென்று இதுவரை இனங்காண முடியாமற்போயிற்று. இனப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கவும் வழியொன்றும் தெரியவில்லை. ஆகவே வெளிநாடுகளின் ஆட்சிமுறைகள் அல்லது அரசியலமைப்புக்கள் எவ்வாறுள்ளன என்று ஆராய்ந்து பார்த்தால் பயனுள்ளதாயிருக்கும் என்பது எனது எண்ணமாகும்.

அந்த வகையில் முதலில் இந்தியாவின் ஆட்சிமுறை எவ்வாறுள்ளது என்று சுருக்கமாகப் பார்ப்போம். இந்தியாவில் உள்ளது பாராளுமன்ற ஜனநாயகமாகும். பிரதம அமைச்சரே ஆட்சித்துறைத் தலைவராவார். குடியரசுத் தலைவர் பெயரளவு அதிகாரங்களையே கொண்டிருப்பார். மக்கள் பிரதிநிதிகள் சபை “லோக்சபா” என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதன் மொத்த உறுப்பினர் தொகை 543 ஆகும். இவர்கள் ஐந்து வருடங்களுக்கு ஒரு முறை நடைபெறும் பொதுத் தேர்தல் மூலம் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். எந்தக் கட்சி சபையில் அறுதிப் பெரும் பான்மையைப் பெறுகின்றதோ அந்தக் கட்சியே அரசாங்கம் அமைக்கத் தகுதியுள்ள கட்சியாகக் கருதப்படும். இக்கட்சியின் தலைவரைக் குடியரசுத் தலைவர் அழைத்து அவரை நாட்டின் பிரதமராக நியமனம் செய்வார். பின்னர் பிரதமரின் சிபார்சின் பேரில் அமைச்சர்கள் நியமிக்கப்படுவார்கள். இறைமை இருப்பது பாராளுமன்றத் திடமே ஆகும். எனவே பிரதமரும், அமைச்சர்களும் தாம் செய்த,

அல்லது செய்யத் தவறிய செயல்கள் பற்றி பாராளுமன்றத்துக்குப் பொறுப்புக் கூறக் கடமைப்பட்டவர்களாவர்.

இந்தியா ஒரு சமசூழி நாடாகும். அங்கு தேசிய இனங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மாநிலங்கள் பிரிக்கப் பட்டுள்ளன. மாநிலங்களுக்கென்று சட்டசபைகள் உள்ளன. லோக்சபா தேர்தலும் சட்டசபைத் தேர்தல்களும் ஒன்றாக நடத்தப்படவேண்டுமென்ற நியதி கிடையாது. குறிப்பிட்ட ஒரு சட்டசபையின் ஆட்சிக்காலம் எப்போது முடிவுக்கு வருகிறதோ அப்போது அச்சட்டசபைக்கான தேர்தல் நடத்தப்படும். தேர்தலில் எக்கட்சி அறுதிப் பெரும்பான்மையைப் பெறு கின்றதோ அக்கட்சியின் தலைவர் அல்லது அக்கட்சியால் பெயர் குறிக்கப் படுபவர் முதலமைச்சராக நியமிக்கப்படுவார். முதலமைச்சரின் சிபார்சின் பேரில் அமைச்சர்கள் நியமிக்கப்படுவார்கள். முதலமைச்சரும் அவரின் கீழான அமைச்சர்களும் தாம் செய்த, அல்லது செய்யாது விட்ட செயல்களுக்காகச் சட்டசபைக்குப் பொறுப்புக் கூறவேண்டும் என்பது விதியாகும். மாநில அரசாங்க மொன்றுக்கு சட்டம், ஒழுங்கை நிலைநாட்ட முடியாமல் போனால் அல்லது மாநிலத்தில் லஞ்சமும், ஊழலும் தலை விரித்தாடுவதாக நிரூபிக்கப்பட்டால் அரசியலமைப்பின் 356ம் பிரிவின் கீழ் மாநில அரசை டிஸ்மிஸ் செய்துவிடலாம். இதற்கு இந்திய அரசியல் வரலாற்றில் எத்தனையோ முன்னுதாரணங்கள் உள்ளன. மாநில சட்டசபைகளுக்குச் சட்டமியற்றும் அதிகாரம் உண்டு. ஆனால் அச் சட்டங்கள் இந்திய அரசியலமைப்புக்கு அமைவானதாக இருத்தல் வேண்டும். மத்திய அரசுக்குரிய அதிகாரங்கள் யாவை? மாநில அரசுகளுக்குரிய அதிகாரங்கள் யாவை? என்று வரையறுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்விடயத்தில் முரண்பாடுகள் தோன்றுமாயின் உச்ச நீதிமன்றம் அதை விசாரித்துத் தீர்த்து வைக்கும்.

நீதித்துறை அதிகாரம் மாநிலங்களுக்கு வழங்கப் பட்டுள்ளது. ஆனால் மாநிலங்களின் உயர்நீதிமன்றங்கள் வழங்கிய தீர்ப்புகளுக்கெதிராக எவரும் மத்திய அரசின் உச்சநீதி

மன்றத்திடம் மேன் முறையீடு செய்ய முடியும். மாநிலங்களின் அவையானது ராஜ்யசபா என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இதன் உறுப்பினர்கள் தேர்தலின் மூலம் தெரிவு செய்யப்படுவதில்லை. இரண்டு வருடங்களுக்கு ஒருமுறைசபையின் 1/3 பங்கு உறுப்பினர்கள் தமது பதவிக் காலம் முடிந்து விலகிச் செல்ல அவர்களுக்குப் பதிலாகப் புதிய உறுப்பினர்கள் நியமனம் செய்யப்படுகின்றனர். குடியரசின் துணைத்தலைவரே ராஜ்ய சபாவின் தலைவராகச் செயற்படுவார். அமெரிக்க மாநிலங்களின் அவையான செனற் சபைக்கு உள்ளது போன்ற அதிகாரங்கள் இந்திய ராஜ்யசபாவுக்கு வழங்கப்படவில்லை. சட்ட மூல மொன்று முதலில் லோக் சபாவிலும் பின்னர் ராஜ்யசபாவிலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பின்னர் அது குடியரசுத் தலைவரின் அங்கீகாரத்துக்காக அனுப்பப்படும். அவரின் அங்கீகாரத்தின் பின்னரே சட்டமூலம் சட்டமாக மாறும்.

இந்தியாவை விட அமெரிக்க நாட்டில் மிகவும் காத்திர மான முறையில் சமஷ்டிக் கொள்கை பின்பற்றப்படுகின்றது. இது பற்றி அடுத்த அத்தியாயத்தில் விளக்கமாகப் பார்ப்போம்.

அமெரிக்க அரசியலமைப்பும் ஆட்சி முறைகளும்

இன்றைய முதலாம் நம்பர் வல்லரசான அமெரிக்கா 1776ம் ஆண்டுவரை பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் காலனி ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தது என்று கூறினால் பலருக்கும் ஆச்சரியமாக இருக்கும். ஆயினும் அதுவே உண்மை. நீண்ட காலமாக நடைபெற்ற “அமெரிக்க சுதந்திரப்போர்” 1776இல் முடிவுற்று 13 தேசங்கள் இணைந்த கூட்டமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. 1789ம் ஆண்டில் 50 மாநிலங்களைக் கொண்ட கூட்டாட்சி நாடாக ஐக்கிய அமெரிக்க நாடு உருவானது.

ஐக்கிய அமெரிக்காவின் அரசியலமைப்பு எழுத்துருவில் அமைந்த நெகிழா அரசியலமைப்பு ஆகும். செனட்சபை, பிரதிநிதிகள்சபை ஆகிய இரு சபைகளைக் கொண்டது அமெரிக்க காங்கிரஸ் ஆகும். செனட்சபைக்கான 100 உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலிருந்தும் இருவர்வீதம் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். பிரதிநிதிகள்சபை உறுப்பினர்கள் இரண்டு வருடங்களுக்கு ஒரு முறை மக்களால் நேரடியாகத் தெரிவு செய்யப்படுகின்றார்கள். இவர்களில் ஒருவர் சபாநாயகராகத் தெரிவு செய்யப்படுகின்றார். காங்கிரசின் இரு சபைகளாலும் தனித்தனியாக நிறைவேற்றப்படும் சட்டமூலம் குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலைப் பெற்றபின் சட்டமாக மாறும். குடியரசுத் தலைவர் தனது மறுப்பாணையைப் பாவித்து சட்டமூலத்தைத் திருப்பியனுப்ப முடியும். காங்கிரஸ் விரும்பினால் சட்டமூலத்தில் திருத்தங்களை மேற்கொள்ள முடியும். அவ்வாறு திருத்தமெதுவும் செய்ய விரும்பவில்லையென்றால் காங்கிரசின் இரு சபைகளிலும் தனித்தனியாக

2/3 பங்கு பெரும்பான்மையுடன் அச்சட்ட மூலத்தை மீண்டும் நிறைவேற்றிவிட்டால் அச்சட்ட மூலம் குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலின்றியே சட்டமாகமாறும்.

காங்கிரசின் இரு சபைகளிலும் உள்ள உறுப்பினர்களின் மொத்த எண்ணிக்கைக்குச் சமனான எண்ணிக்கையுடைய ஒரு தேர்வாளர் குழுவால் குடியரசுத் தலைவர் தெரிவு செய்யப்படுவார். நாடு முழுவதிலிருந்தும் தேர்வாளர் குழுவுக்கு 538 பேர் மக்களால் நேரடியாகத் தெரிவு செய்யப்படுவர். இவர்கள் மத்தியில் 270 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட வாக்குகளைப் பெறும் வேட்பாளர் குடியரசுத் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்படுவார். எந்த ஒரு வேட்பாளரும் அறுதிப்பெரும்பான்மையைப் பெறாவிட்டால் முன்னணியில் நிற்கும் முதல் மூன்று வேட்பாளர் களில் ஒருவரை பிரதிநிதிகள் சபை வாக்கெடுப்பின்மூலம் தெரிவு செய்யும். இவ்வாறு தெரிவு செய்யப்பட்டவரை 26 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்கள் ஏற்றுக்கொண்டால் இவர் குடியரசுத் தலைவராகப் பதவி ஏற்றுக்கொள்ள இயலும். அமெரிக்க அதிபரின் பதவிக்காலம் 4 வருடங்களாகும். இவர் பதவிக் காலம் முடிய முன்னர் இறந்துவிட்டால் அல்லது பதவிக்குரிய கடமைகளைச் செய்ய முடியாதவராக ஆகிவிட்டால் எஞ்சிய காலத்துக்கு மட்டும் குடியரசின் துணைத்தலைவர் குடியரசுத் தலைவரின் கடமைகளை ஆற்றவேண்டும்.

அமெரிக்கக் கூட்டாட்சியின் சட்டங்களை நாடு முழுவதிலும் அமுல்படுத்துபவரும் வெளிநாடுகளுடன் ஒப்பந்தங்கள் செய்பவரும் ஆட்சித்துறைத் தலைவராக இருப்பவரும் அமைச்சரவையை நியமிப்பவரும் அமைச்சரவைத் தலைவராக இருப்பவரும் குடியரசுத் தலைவரே ஆவார். முப்படைகளின் தலைமைத் தளபதியும் இவரேயாவார். படைகளில் உள்ள உயர் பதவி களுக்குச் செனட் சபையின் சம்மதத்துடன் உத்தியோகத்தர்களை நியமிக்கின்றார். வெளிநாட்டுத் தூதுவர்களையும், நிர்வாக உயர் அதிகாரிகளையும் கூட்டாட்சித் தலைமை நீதிமன்ற நீதிபதிகளையும் செனட் சபையின் சம்மதத்துடன் நியமிக்கின்றார். குடியரசுத் தலைவரானவர் காங்கிரசை எவ்விதத்திலும் கட்டுப்படுத்த முடியாது. அதனைக் கலைக்கவோ, இடைநிறுத்தவோ முடியாது. கா.தவபாலன்

ஆயினும் சட்டமூலங்களின் அவசரம் கருதி காங்கிரசின் விசேட கூட்டங்களைக் கூட்டுவிக்கும் அதிகாரம் உண்டு.

ஐம்பது மாநிலங்களும் மத்திய அரசின் அரசியலமைப்புக்கு உட்பட்ட விதமாகத் தமது சொந்த அரசியலமைப்புகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு அமெரிக்கப் பிரசைக்கும் அமெரிக்கக் குடியரிமையும் தனது சொந்த மாநிலக் குடியரிமையுமேன இரட்டைக் குடியரிமை இருக்கின்றது. ஒவ்வொரு மாநிலத்துக்கும் ஒவ்வொரு ஆளுநர் நியமிக்கப்படுவார். காங்கிரசைப் போலவே மாநில சட்டமன்றமும் பிரதிநிதிகள் சபை செனட்சபை என இரு அவைகளைக் கொண்டதாகும். சட்டமன்றம் ஆட்சித்துறை நீதித்துறை ஆகியவற்றுக்கிடையே அதிகாரவலு வேறாக்கம் மாநிலமட்டத்திலும் அமுலில் உள்ளது. ஒவ்வொரு மாநிலத்துக்கும் ஒவ்வொரு தலைமை நீதிமன்றம் உள்ளது. இந்த நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகள் அந்தந்த மாநிலங்களின் ஆளுநர்களால் நியமிக்கப்படுகின்றனர். மாநில அரசுகளால் இயற்றப்படும் சட்டங்கள் மத்திய அரசின் அரசியலமைப்புக்கு உடன்பாடானதா என்பதை மத்திய அரசின் உச்சநீதிமன்றம் கண்காணிக்கும். மாநில அரசுகளுக்கும் மத்திய அரசுக்குமிடையிலான அதிகாரப் பங்கீடு தொடர்பாக மத்திய அரசின் அரசியலமைப்பில்தெளிவாக வரையறுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே மாநிலத்தின் அதிகாரமொன்றை மத்திய அரசு பலாத்காரமாகப் பிடுங்கிக் கொள்ள வழியேதும் இல்லை. அவ்வாறு நிகழ்வதை உச்சநீதிமன்றம் அனுமதிக்காது. உச்ச நீதிமன்றத்தின் கடமைகளில் ஜனாதிபதி தலையிடவும் முடியாது. பாதுகாப்பு, வெளிவிவகாரம் நாணய வெளியீடு, வரி விதிப்பு, தபால், மத்திய வங்கி போன்ற அதிகாரங்கள் மத்திய அரசிடமே இருக்கும். கல்வி, சுகாதாரம், பொலிஸ் அதிகாரம், அரசு காணிகள் தொடர்பான விவகாரங்கள், வீடமைப்பு, உள்ளூராட்சி போன்ற முற்றிலும் மாநிலங்கள் தொடர்பான அதிகாரங்கள் முழுவதும் மாநிலங்களுக்குச் சொந்தமான அதிகாரங்கள் ஆகும். அரசியலமைப்புக்குத் திருத்தங்கள் கொண்டு வரவேண்டுமாயின் காங்கிரசின் இரு அவைகளிலும் அதை 2/3 பங்கு பெரும்

பான்மையுடன் நிறைவேற்றி 38 மாநிலங்களின் (3/4) சம்மதத்தைப் பெறவும் வேண்டும். மாநில எல்லைகளை மாற்றுவதாயின் அல்லது இரண்டு மாநிலங்களை ஒன்றாக இணைப்பதாயின் இரண்டு மாநிலங்களினதும் பூரண சம்மதம் பெறப்பட வேண்டும். இரவோடு இரவாக வேலிகளைப் போட்டு இதனைச் சாதிக்க முடியாது. 1865ம் ஆண்டின் 13வது அரசமைப்புத் திருத்தம் அடிமை முறையினை இல்லாதொழித்தது. 1929ம் ஆண்டின் 19ம் திருத்தம் பெண்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்க வகைசெய்தது. 26வதுதிருத்தம் 18 வயதைப் பூர்த்தி செய்த ஆண் பெண் அனைவருக்கும் வாக்குரிமை வழங்க வழிசமைத்தது.

பிரெஞ்சு அரசியல் அறிஞரான மொண்டெஸ் கியூவின் அதிகாரப் பிரிவினைக் கோட்பாடு அமெரிக்க அரசியலமைப்பில் தெளிவாகப் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. சட்டமன்றத்துறை நிர்வாகத் துறை நீதித்துறை ஆகிய மூன்று துறைகளும் ஒன்றில் மற்றொன்று தங்கியிருக்கும் வண்ணம் அதிகாரத்தைப் பிரிவினை செய்வதே “அதிகாரப் பிரிவினைக் கோட்பாடு” ஆகும். உதாரணம் காங்கிரசால் இயற்றப்படும் சட்டங்களின்படி தான் குடியரசுத்தலைவர் ஆட்சி நடத்த முடியும். தவறுகள் ஏற்படின் உச்ச நீதிமன்றம் தட்டிக் கேட்கும். காங்கிரஸ் சட்டங்களை இயற்றும் போது அவை அரசியலமைப்புக்கு உட்பட்ட வைதானா என்று உச்சநீதி மன்றம் கண்காணிக்கும் குடியரசுத் தலைவர்மீது குற்றப் பிரேரணை கொண்டு வரப்பட்டால் செனட் சபை உச்ச நீதி மன்ற தலைமை நீதிபதியின் தலைமையில் விசாரணைகளை மேற்கொள்ளும். கிளிங்டன் நிக்சன் ஆகிய முன்னாள் ஜனாதிபதிகள் இவ்வாறு விசாரிக்கப்பட்டதை உதாரணமாகக் கூறலாம். ஒரு மாநில மக்கள் இன்னொரு மாநிலத்துக்குள் புகுந்து அடாவடியில் ஈடுபட முடியாதவாறு சமஷ்டிக் கொள்கை உறுதி யாகப் பின்பற்றப்படுகிறது. அதிகாரப் பிரிவினைக் கோட்பாடு, ஜனாதிபதி தான் விரும்பியபடி ஆட்சி மன்றத்தை கலைக்க முடியாமை, நீதித் துறை சுதந்திரமாக இயங்கி மக்களின் பாதுகாவலனாக செயற்படுவது, ஜனநாயக வழிமுறைகளை உறுதி யாகப் பின்பற்றுவது ஆகியவை அமெரிக்க அரசியலின் தனித் தன்மைகளாகும்.

முன்னாள் சோவியத் யூனியனின் ஆரசியலமைப்பும் ஆட்சிமுறைகளும்

1917ம் ஆண்டில் ரஷ்ய நாட்டில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆட்சியைக் கைப்பற்றியது. இந்நிகழ்ச்சிதான் வரலாற்றில் “அக்டோபர் புரட்சி” என வழங்கப்படலாயிற்று. கம்யூனிஸ்ட் கட்சிதவிர்ந்த ஏனைய கட்சிகள் தடைசெய்யப்பட்டன. நாட்டின் முக்கியமான தொழில்கள் யாவும் தேசியமயமாக்கப்பட்டன. நிலங்கள் கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்யப்பட்டன. திறமைக்கேற்ற வேலையும், தேவைக்கேற்ற சம்பளமும் வழங்கும் கொள்கை பின்பற்றப்பட்டது. எல்லாப் பிள்ளைகளும் படிக்க வேண்டுமென்றும் சிறுவர்களை வேலைக்கு அமர்த்துவது தண்டனைக்குரிய குற்றமென்றும் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. மத்திய வங்கி நாட்டின் நிதிவளங்களைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்தது. சோவியத் யூனியன் விண்வெளி ஆராய்ச்சியிலும் ஈடுபடத் தொடங்கியது. அணுவல்லரசாக மாறி அமெரிக்காவுடன் சகல துறைகளிலும் போட்டியிடத் தொடங்கியது. ஐ.நா பாதுகாப்புச் சபையின் நிரந்தர உறுப்பினராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டது. சோவியத் யூனியன் சமஷ்டி ஆட்சிமுறையை அமுலாக்கியது. இது தொடர்பாகச் சிறிது ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

சோவியத் நாட்டின் பாராளுமன்றம் சுப்ரீம் சோவியத் என அழைக்கப்பட்டது. இது இரு அவைகளைக் கொண்டதாகும். முதலாவது ஒன்றியத்தின் சோவியத், இரண்டாவது தேசிய இனங்களின் சோவியத். இந்த இரண்டு சபைகளுக்கும் ஒரேயளவு அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டன.

இரண்டு சபைகளுக்கும் ஒரே நேரத்தில் தேர்தல்கள் நடத்தப்பட்டன. ஒரு கட்சி ஆட்சியென்றால் தேர்தல் தேவையில்லைத்தானே என்கேட்கப்படலாம். கட்சிகள் இல்லாவிட்டாலும் சுயேட்சையாக எவரும் தேர்தலில் போட்டியிட அனுமதிக்கப்படுவார்கள் என்பதே விதியாகும். இரண்டு சபைகளினதும் பதவிக்காலம் ஐந்து வருடங்களாகும். மக்கள் மன்ற உறுப்பினர்களாகக் கட்சிக்காரர்களுடன் தொழிற்சங்கவாதிகளும் கலைஇலக்கியவாதிகளும் கூட்டுறவாளர்களும் ஏனைய தரப்பினரும் இருந்தார்களாயினும் 80வீதமானவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாகவே இருந்தார்கள். ஒரு சட்டமூலத்தைச் சட்டமாக மாற்ற இரு சபைகளிலும் சாதாரண பெரும்பான்மையே போதுமானது. நீதிப்புனராய்வு அதிகாரம் நீதித்துறைக்கு வழங்கப்படவில்லை. மாநில அரசுகள் தமக்கென வெவ்வேறு அரசியலமைப்புக்களைக் கொண்டிருந்தபோதிலும் அவை மத்திய அரசின் அரசமைப்புக்கு எவ்விதத்திலும் முரண்பட்டிருக்க முடியாது. நீதிபதிகளையும் அட்டோர்ணி ஜெனரலையும் நியமித்தல் வரவு செலவுத் திட்டத்தை அங்கீகரித்தல் மாநில அரசுகளுக்கு நிதி ஒதுக்குதல் வெளிவிவகாரம் நிதிக் கட்டுப்பாடு தபால் போன்ற முக்கிய அதிகாரங்கள் யாவும் மத்திய அரசுக்கே உரியன. ஏனைய சகல அதிகாரங்களும் மாநில அரசுகளுக்கு உரியன. மத்திய அரசும் மாநில அரசுகளும் ஒரே கட்சியின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருந்தமையால் சந்தேகங்கள் அல்லது முரண்பாடுகள் தோன்றுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கவில்லை.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு அளவற்ற அதிகாரங்கள் இருந்தமையால் கட்சியின் தீவிர உறுப்பினர்களே ஆட்சியின் சகல மட்டங்களிலும் முக்கியஸ்தர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். தேசிய இனங்களுக்கான சுயநிர்ணய உரிமை அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

நாசிசுவாதியான ஹிட்லரின் தலைமையிலான ஜெர்மனி பாசிசுவாதியான முசோலினியின் தலைமையிலான இத்தாலி மற்றும் ஜப்பான் தேசமும் இணைந்து அமெரிக்கா தலைமையிலான நேசநாடுகளுக்கு எதிராக நடத்திய 2ம் உலகமகா யுத்தத்தின் கா.தவபாலன்

போது சோவியத் யூனியன் நேசநாடு களுக்கு ஆதரவாக யுத்தத்தில் இறங்கியது. நாகசாகி ஹிரோஷிமா ஆகிய ஜப்பான் நகரங்களின் மீது அமெரிக்கா அணுக்குண்டை வீசியது. ஹிட்லர் தற்கொலை செய்துகொண்டான். யுத்தம் முடிவுக்கு வந்தது. ஜெர்மனி இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு மேற்கு ஜெர்மனி முதலாளித்துவ நாடாகவும் கிழக்கு ஜெர்மனி கம்யூனிச நாடாகவும் இயங்கத் தொடங்கின. யூகோஸ்லாவியா பல்கேரியா அல்பேனியா போலந்து றுமேனியா போன்ற நாடுகளும் கம்யூனிச நாடுகளாக மாற்றம் பெற்றன. கெடுபிடி போர்க்காலம் முடிந்து பனிப்போர்க் காலம் ஆரம்பமானது. அமெரிக்காவும் சோவியத் யூனியனும் உலகவிவகாரங்களில் ஏட்டிக்குப் போட்டியாக இயங்கத் தொடங்கின. இந்த இரண்டு கோஷ்டிகளுக்கும் புறம்பாக இந்தியா இலங்கை எகிப்து லிபியா போன்ற பல நாடுகள் இணைந்து கூட்டுச் சேரா நாடுகளின் அமைப்பை உருவாக்கின.

1989ம் ஆண்டில் கொர்ப்ச்சேவ் என்பவர் இரத்தம் சிந்தாப் புரட்சியொன்றின் மூலம் சோவியத் ரஷ்யாவில் மீண்டும் முதலாளித்துவ ஆட்சியைக் கொண்டுவந்தார். தேசிய இனங்களுக் கான சுயநிர்ணய உரிமை ரத்துச் செய்யப்பட்டது. சோவியத் ரஷ்யாவில் கம்யூனிசம் வீழ்ச்சி அடைந்ததைத் தொடர்ந்து கிழக்கு ஐரோப்பிய கம்யூனிச ஆட்சிகள் யாவும் முடிவுக்கு வந்தன. கிழக்கு ஜெர்மனியும் மேற்கு ஜெர்மனியும் ஒன்றாக இணைந்து கொண்டன. பேர்லின் சுவர் இடித்துத் தரை மட்டமாக்கப் பட்டது.

சுவிட்சர்லாந்து தேசத்தின் அரசியலமைப்பும் ஆட்சிமுறைகளும்

சுவிட்சர்லாந்து தேசத்தில் நான்கு இன மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். 65 வீதமான மக்கள் ஜெர்மன் மொழியைப் பேசுகின்றார்கள். எஞ்சிய 35 வீதமானவர்கள் பிரெஞ்சு இத்தாலி றொமன்ஸ் ஆகிய மொழிகளைப். பேசுகின்றார்கள். நான்கு மொழிகளும் நாட்டின் ஆட்சிமொழிகள் ஆகும். மக்கள் பெரும்பாலும் கத்தோலிக்க மதத்தையும் புரொட்டஸ்தாந்து மதத்தையும் பின்பற்றுவோராக உள்ளனர். மதகுருமார் தேர்தலிற் போட்டியிட முடியாது.

சுவிட்சர்லாந்து ஒரு சமஷ்டி நாடாகும். நாட்டின் சட்டமன்றம் மேல்சபை கீழ்சபை ஆகிய இரு சபைகளைக் கொண்டது. மேல்சபை மாநிலக்குழு என்றும் கீழ்சபை தேசியக் குழு என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. 22 மாநிலங்களிலிருந்து 44 உறுப்பினர்கள் மாநிலக் குழுவுக்குத் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். தேசியக்குழுவுக்கு 196 உறுப்பினர்கள் தேர்தலின் மூலம் தெரிவு செய்யப்படுகின்றார்கள். இக்குழுவின் பதவிக்காலம் 4 வருடங்களாகும். இரண்டு குழுக்களினதும் இணைப்புக் கூட்டத்தில் 7 பேர் கொண்ட கமிட்டி யொன்று தெரிவு செய்யப்படுகின்றது. இக்கமிட்டி தான் அமைச்சரவை போன்று செயற்படும் கமிட்டி ஆகும்.

இக்கமிட்டி தமக்குள் ஒருவரைத் தலைவராகவும் இன்னொருவரைப் பிரதித் தலைவராகவும் தெரிவு செய்யும். கமிட்டியின் அங்கத்தவர்களாக ஆளும் கட்சியினர் மட்டுமன்றி எதிர்க் கட்சியினரும் சிறுபான்மையினரும் கூடத் தெரிவு செய்யப்

கா.தவபாலன்

படும் வழக்கம் உண்டு. சட்ட மன்ற உறுப்பினர் எவரும் அமைச்சர் குழுவில் அங்கம் வகிக்க முடியாது. நாட்டின் சட்டங்களுக்கு அமைவாக நிர்வாகத்தை நடத்துவதே அமைச்சரவையின் வேலை ஆகும். இக்குழுவுக்கும் சட்டமன்றத்துக்குமிடையே அபிப்பிராய பேதம் தோன்றினால் சட்டமன்றத்தின் தீர்ப்பே இறுதியானதாகக் கொள்ளப்படும். சட்டமன்றம் சட்டமூலங்களை விவாதத்துக்கு எடுக்கும் போது அமைச்சரவையும் அதில் பங்குபற்றி ஆலோசனைகளை வழங்கவேண்டும். ஆனால் வாக்கெடுப்பில் பங்குபற்றும் உரிமைகிடையாது.

சுவிட்சர்லாந்தின் அரசியலமைப்பு எழுத்துருவில் அமைந்த நெகிழா அரசியலமைப்பு ஆகும். திருத்தங்கள் யாவும் சர்வஜனவாக்கெடுப்புக்கு விடப்படவேண்டும். அத்துடன் பெரும்பான்மை யான மாநிலங்கள் குறிப்பிட்ட திருத்தத்தை அங்கீகரிக்கவும்வேண்டும். பழைய அரசியலமைப்பை முற்றாக நீக்கிப் புதிய அரசியலமைப்பைக்கொண்டு வருவதாயினும் மேற்சொன்ன வழியைத்தான் பின்பற்றவேண்டும். மத்திய அரசின் அரசியலமைப்புக்கு முரண்படாத வகையில் மாநில அரசுகள் தமது சொந்த அரசியலமைப்பை கொண்டிருக்கும். மாநிலங்கள் தமக்குள்ளேயோ அல்லது வெளிநாடுகளுடனோ ஒப்பந்தங்களைச் செய்ய முடியும். மந்திரிசபை செய்த அல்லது செய்யத் தவறிய எல்லா விடயங்களுக்கும் சட்டமன்றத்துக்குப் பொறுப்புக் கூறவேண்டும். அதாவது இறைமை இருப்பது சட்ட மன்றத்திடமே ஆகும். உச்ச நீதிமன்றம் கூட்டாட்சித் தீர்ப்பாயம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. ஆனால் அமெரிக்க இந்திய உச்ச நீதிமன்றங்களுக்கு உள்ளதுபோன்ற அதிகாரங்கள் சுவிஸ் தீர்ப்பாயத்துக்குக் கிடையாது. இதற்கு மத்திய அரசின் சட்டங்களை “நீதிப்புனராய்வு” செய்ய முடியாது. ஆனால் மாநில அரசுகள் இயற்றும் சட்டங்களை நீதிப்புனராய்வு செய்ய அதிகாரம் உண்டு. கூட்டாட்சித் தீர்ப்பாயத்தின் தலைமை நீதிபதி சட்டமன்றத்தால் நியமிக்கப்படுகின்றார். மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளுக்குத் தலைமைத் தீர்ப்பாயம் உத்தரவாதம் அளிக்கின்றது. சகல

இனங்களும் சமமாக மதிக்கப்படுகின்றன. இனக் கலவரங்களுக்கு இடமில்லை. இனப்பிரச்சனை என்று எதுவும் கிடையாது. உலகிலேயே உயர்ந்த இனம் ஜெர்மானிய இனமே என்பது நாஜிக் கொள்கை. ஆனால் சுவிற்சர்லாந்தில் ஜெர்மானியர்கள் பெரும் பான்மையினமாக இருந்தபோதிலும் இனவாதக் கொள்கைகளை சுவிஸ் மக்கள் ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

கூட்டாட்சி நாடாக இருப்பதும் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டிருப்பதும் அமைச்சரவையில் எதிர்க் கட்சியினரும் சிறுபான்மையினரும் சேர்த்துக் கொள்ளப் படுவதும் மற்றும் பல சிறப்பம்சங்கள் உள்ளதுமான சுவிஸ் ஆட்சி முறை பல்லின மக்கள் வாழும் நாடுகளுக்கு ஒரு சிறந்த முன்னுதாரணமாகக் கருதப்படுகின்றது.

நன்றியுரை

நான் இலக்கியத் துறையில் இறங்குவதற்குக் காரணமாக அமைந்தவராகிய ஞானம் இலக்கிய சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியர் டாக்டர் தி.ஞானசேகரன் அவர்களுக்கும் எனது சிறுகதை, கவிதை போன்ற ஆக்கங்களைத் தனது ஜீவநதி சஞ்சிகையில் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருபவரும் எனது இந்த நூலை வெளியிடும் பொறுப்பை மனமுவந்து ஏற்றுக் கொண்டவருமாகிய திரு க. பரணீதரன் அவர்களுக்கும் முதற்கண் எனது மனப்பூர்வமான நன்றிகளைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

அடுத்ததாக எனது கட்டுரைகளைத் தத்தம் பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டு உதவிய வீரகேசரி வாரவெளியீட்டின் முன்னாள் ஆசிரியர் திரு.தேவராஜ் தினக்குரல் பிரதம ஆசிரியர் திரு வீ. தனபாலசிங்கம் தினக்குரல் வாரவெளியீட்டின் பொறுப்பாசிரியர் திரு.பாரதி ராஜநாயகம் அவர்களுக்கும் மற்றும் எனது இலக்கிய ஆக்கங்களைத் தமது சஞ்சிகைகளில் வெளியிட்டு உதவியவர்களாகிய தாயக ஒலி பிரதம ஆசிரியர் கலாபூஷணம் தம்பு சிவா, பூங்காவனம் பிரதமஆசிரியர் செல்வி றிம்சா மொஹமட், மல்லிகையின் பிரதமஆசிரியர் சாகித்திய ரத்தினா திரு டொமினிக் ஜீவா, செங்கதிர் சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியர் திரு.த.கோபால கிருஷ்ணன் ஆகியோருக்கும் எனது இதயபூர்வமான நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இந்நூலுக்கான அணிந்துரையை எழுதியவராகிய பேராசிரியரும் பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள்

தமிழ்த்துறைத் தலைவருமாகிய கலாநிதி துரை மனோகரன் அவர்களுக்கும் அறிமுக உரை எழுதிய கல்வித்திணைக்களப் பிரதிப் பணிப்பாளர் திரு.மு. கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களுக்கும் வாழ்த்துரை பகன்றவராகிய “கண்டி சத்தியசாயி கலாலயம்” எனும் நடனப் பள்ளியின் இயக்குனர் ஸ்ரீமதி உமா ஸ்ரீதரன் அவர்களுக்கும் இந் நூலின் பின் அட்டையை அழகு செய்யும் வாழ்த்துச்செய்தியை வழங்கிய கோப்பாய் ஆசிரியபயிற்சிக் கலாசாலையின் பிரதிஅதிபர் திரு ச.லலீசன் அவர்களுக்கும் எனது மனப்பூர்வமான நன்றிகளைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

- ஆசிரியர்

உசாத்துணை நூல்கள்

1. வன்னியின் கதை
கலாநிதி முல்லைமணி
2. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்
கலாநிதி க.குணராசா
3. இலங்கைச் சமூகங்களும், இந்தியத்தொடர்புகளும்
திரு சிவலிங்கம் சதீஷ்குமார்
4. அடங்காப்பற்று வரலாறு
திரு அருணா செல்லத்துரை
5. இலங்கையின் வன்னி மாவட்டங்கள்
திரு ஜே. பீ. லூயிஸ்
(மொழிபெயர்ப்பு.. வற்றாப்பளை கண்ணகி ஆலய
அறங்காவலர் சபையால் நியமிக்கப்பட்ட மொழி
பெயர்ப்பாளர் குழு)

நூலாசிரியர் கலாபூஷணம் விருது பெற்ற போது

ஜீவநதி இலக்கிய சஞ்சிகையின் பிரதம
ஆசிரியர் திரு.க.பரணீதரன் உதவி ஆசிரியர்
திரு.வெ.துஷ்யந்தன் ஆகியோருடன் நூலாசிரியர்

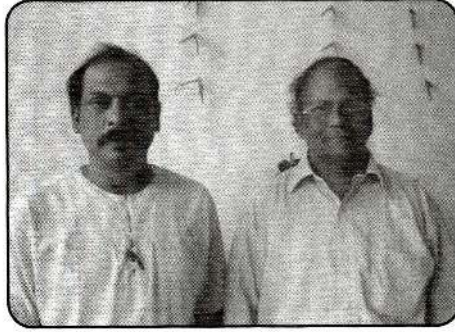
மூத்த எழுத்தாளர்
கலாநிதி அகலாங்கன்
அவர்களுடன்

நூலாசிரியர் கலாபுஷணம் விருது
பெற்ற போது கவிஞர் வதிரி
சீ.ரவீந்திரன் அவர்களுடன்

மல்லிகை இலக்கிய சஞ்சிகையின்
பிரதம ஆசிரியர் சாகித்திய ரத்னா திரு டொமினிக் ஜீவா அவர்களுடன்

மூத்த எழுத்தாளர் திரு ஓ.கே. குணநாதன் அவர்களுடன்

ஊவா வெலஸ்ஸ் பல்கலைக் கழகத்தின் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் திரு.மா.ரூபவதனன் கண்டி சென் அந்தனீஸ் கல்லூரி ஆசிரியரும் எழுத்தாளருமான திரு பீலிக்ஸ் ஆகியோருடன்

ஞானம் சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியர் டாக்டர் தி.ஞானசேகரன் அவர்கள் சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாட்டில் உரை நிகழ்த்துகின்றார்

சொங்கதிர் பிரதம ஆசிரியர் திரு.த.கோபாலகிருஷ்ணன்
அவர்களுடன்

புலம் பெயர்ந்த பிரபல எழுத்தாளர் திரு.க.நவம்
அவர்களுடன் ஓர் இலக்கியக் கலந்துரையாடல்

திரு.த.செந்தீபன் கணனி உதவியாளர்

கலாபூஷணம் கா. தவபாலன் அவர்களால் காலத்தின் தேவையுணர்ந்து படைக்கப்பட்ட நூலாக இந்நூல் விளங்குகின்றது. வன்னி மண்ணில் பிறந்து, கல்வி பல கற்று, அரசியல் விஞ்ஞானத்துறை சார்ந்த பட்டதாரியாக விளங்கும் இவர், உள்நாட்டு இறைவரித் திணைக்களத்தின் வரிமதிப்பீடாளராகப் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்றுள்ளார். 2015ஆம் ஆண்டில் கலாபூஷணம் விருது பெற்ற பெருமைக்குரியவராகவும் விளங்குகின்றார்.

2008 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் எழுத்துலகில் பிரவேசித்து வீரகேசரி, தினக்குரல் பத்திரிகைகளில் கட்டுரைகளை எழுதி வருகின்றார். ஞானம், ஜீவநதி, தாயகஒலி, பூங்காவனம், ஆகிய சிற்றிதழ்களில் கவிதைகளையும் கட்டுரைகளையும் எழுதி வருகின்றார்.

ஜீவநதி வெளியீடாக மலரும் இந்நூல் இவரது முதல் நூலாகும். இலங்கைவாழ் தமிழர்கள் வாய்விடும், இலங்கைவாழ் தமிழர் தொடர்பான அரசியல் நிகழ்வுகளின் சுருக்கம், வெவ்வேறு நாடுகளின் அரசியல் அமைப்புகளும் ஆட்சி முறைகளும் என்ற மூன்று முக்கிய பகுதிகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றது இந்நூல்.

யாழ்ப்பாணம், வன்னி, மலையகம், கிழக்கு ஆகிய இடங்களில் தமிழ் மக்களின் பரம்பல் ஏற்பட்ட விதம் அதனுடன் தொடர்புடைய முக்கிய விடயங்கள் என்பவற்றைப் பேசுவதாக முதலாவது பகுதி அமைந்திருக்கின்றது. இலங்கையில் தமிழருடன் தொடர்புடைய முக்கிய அரசியல் நிகழ்வுகள் பற்றிய பதிவாக இரண்டாவது பகுதி உள்ளது. சமஷ்டி பற்றிய எதிர் பார்ச்சைகள் அதிகரித்துள்ள நிலையில் இந்தியா, அமெரிக்கா, முன்னாள் சோவியத் ஒன்றியம், சுவிறலாந்து ஆகிய தேசங்களின் அரசியல் அம்சங்கள் பற்றிய அடிப்படைத் தெளிவுடலாக மூன்றாவது பகுதி காணப்படுகின்றது.

தெளிவான மொழிநடையில் விடயங்களைக் கவர்ச்சியாக வெளிப்படுத்துவதோடல்லாமல் விமர்சனப் பாங்காக அவற்றை அணுகும் உத்தியையும் நூலாசிரியர் கையாண்டுள்ளமை இந்த நூலுக்கு மேலும் அழகு சேர்க்கின்றது.

தமிழர் வரலாறு, தமிழர் பெருமைகள், வழக்காறுகள் பற்றி அறிய விழைவோரும் தமிழருக்கான தீர்வு பற்றிய சிந்தனை நிலையினை விளங்கிக் கொள்ள எத்தனிப்போரும் அவசியம் வாசிக்க வேண்டிய நூல் இதுவெனின் மிகைப்பாது.

‘செந்தமிழ்ச் சொல்லருவி’ ச.லலீசன்
(பிரதி முதல்வர், கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலை,
பொதுச் செயலாளர், யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கம்)

ஜீவநதி வெளியீடு - 59

